

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/106/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119012879
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2119012879.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a členov senátu JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci proti obžalovanému I. D. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), ods. 2 písm. c), odsek 4 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a iné, o odvolaniach prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava a obžalovaných S. G., C. U., C. Y., U. B., F. X. a I. D., proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 9. júla 2020, č. k. 9Tk/1/2019-5434, na verejnom zasadnutí konanom 8. decembra 2020 v Trnave, takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 odsek 1 písmeno e), odsek 3 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k obžalovaným S. G. a C. Y..
Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaní

S. G. nar. XX.XX.XXXX v S. G.
trvale bytom: C. XXX/X, S. G.
t. č. ÚVV Leopoldov a

C. Y. nar. XX.XX.XXXX v S. G.
trvale bytom: Y. Y. XX, S. G.
t. č. ÚVV Leopoldov

o d s u d z u j ú
obžalovaný S. G.

podľa § 172 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov.
Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona sa obžalovaný na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.
Podľa § 58 odsek 3 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia majetku.
Podľa § 59 odsek 2 Trestného zákona vlastníkom prepadnutého majetku sa stáva štát.

Obžalovaný C. Y.

podľa § 172 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno j), písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov.
Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona sa obžalovaný na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.
Podľa § 58 odsek 3 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia majetku.

Podľa § 59 odsek 2 Trestného zákona vlastníkom prepadnutého majetku sa stáva štát.

II. Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania obžalovaných F. X., U. B., I. D., C. U. a prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava z a m i e t a j ú .

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trnava z 9. júla 2020, č. k. 9Tk/1/2019-5434, boli obžalovaní S. G., C. Y., C. U., U. B., F. X., I. D. a S. S. uznaní za vinných pre skutky tam uvedené, ktoré okresný súd právne kvalifikoval

- u obžalovaných S. G. a C. Y. ako obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c), odsek 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b), písmeno j) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona,

- u obžalovaného C. U. z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c), odsek 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b) Tr. zák.,

- u obžalovaného U. B. ako obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno e) Tr. zák.,

- u obžalovaného F. X. ako obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c), písmeno e) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b), písmeno j) Tr. zák.,

- u obžalovaného I. D. v bode 1/ ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), ods. 2 písmeno c), odsek 4 písmeno c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písmeno b) Tr. zák. a v bode 2/ ako prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 1 Tr. zák. a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Tr. zák. a

- u obžalovaného S. S. ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Tr. zák.

Okresný súd za to odsúdil obžalovaného S. G. podľa § 172 odsek 3 Tr. zák. s použitím § 36 písmeno n), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 58 odsek 3 Tr. zák. uložil trest prepadnutia majetku s tým, že podľa § 59 odsek 2 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutého majetku stáva štát. Podľa § 76 odsek 1 a § 78 odsek 1 Tr. zák. mu okresný súd uložil aj ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky s tým, že po podľa § 77 odsek 1 Tr. zák. je povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody

oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,

osobne sa hlásiť jedenkrát za dva kalendárne mesiace u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v obvode miesta svojho bydliska, prvýkrát do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody,

vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Obž. C. Y. okresný súd za to odsúdil podľa § 172 odsek 3 Tr. zák. s použitím § 36 písmeno j), písmeno n), § 38 odsek 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 58 odsek 3 Tr. zák. uložil trest prepadnutia majetku s tým, že podľa § 59 odsek 2 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutého majetku stáva štát. Podľa § 76 odsek 1 a § 78 odsek 1 Tr. zák. mu okresný súd uložil aj ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky s tým, že mu podľa § 77 odsek 1 Tr. zák. uložil rovnaké povinnosti, ako obž. G..

Obž. C. U. za to okresný súd odsúdil podľa § 172 odsek 3 Tr. zák. s použitím § 38 odsek 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 58 odsek 3 Tr. zák. uložil trest prepadnutia majetku s tým, že podľa § 59 odsek 2 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutého majetku stáva štát. Podľa § 76 odsek 1 a § 78 odsek 1 Tr. zák. mu okresný

súd uložil aj ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky s tým, že mu podľa § 77 odsek 1 Tr. zák. uložil rovnaké povinnosti, ako obž. G..

Obž. U. B. za to okresný súd odsúdil podľa § 172 odsek 2 Tr. zák. s použitím § 36 písmeno j), písmeno l), § 38 odsek 3, § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Tr. zák. uložil trest prepadnutia vecí- 1 ks mobilný telefón zn. CAT čierne - sivej farby IMEI: X:XXXXXXXXXXXXXXXXX spolu so SIM kartou - Orange č. XXXXXXXXXXXXXXX s tým, že podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát. Podľa § 76 odsek 1 a § 78 odsek 1 Tr. zák. mu okresný súd uložil aj ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky s tým, že po podľa § 77 odsek 1 Tr. zák. je povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť jedenkrát v kalendárnom mesiaci u probačného a mediáčného úradníka okresného súdu v obvode miesta svojho bydliska, vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Obž. F. X. za to okresný súd odsúdil podľa § 172 odsek 2 Tr. zák. s použitím § 36 písmeno l), § 38 odsek 3, § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Tr. zák. uložil trest prepadnutia tam opísaných vecí s tým, že ich vlastníkom sa podľa § 60 odsek 5 Tr. zák. stáva štát. Podľa § 76 odsek 1 a § 78 odsek 1 Tr. zák. mu okresný súd uložil aj ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky s tým, že mu podľa § 77 odsek 1 Tr. zák. uložil rovnaké povinnosti, ako obž. B.. Taktiež mu podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Tr. zák. uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Obž. I. D. za to okresný súd odsúdil podľa § 172 odsek 4 Tr. zák. s použitím § 36 písmeno j), písmeno l), § 38 odsek 3, § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4, § 41 odsek 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 58 odsek 3 Tr. zák. uložil trest prepadnutia majetku s tým, že podľa § 59 odsek 2 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutého majetku stáva štát. Podľa § 76 odsek 1 a § 78 odsek 1 Tr. zák. mu okresný súd uložil aj ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky s tým, že mu podľa § 77 odsek 1 Tr. zák. uložil rovnaké povinnosti, ako obž. G..

Obž. S. S. za to okresný súd odsúdil § 172 odsek 1 Tr. zák. s použitím § 38 odsek 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Tr. zák. súd zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Tr. zák. uložil trest prepadnutia tam opísaných vecí s tým, že ich vlastníkom sa podľa § 60 odsek 5 Tr. zák. stáva štát.

Okresný súd rozsudok odôvodnil v rozsahu strán od č. I. 5441 až do č. I. 5561. Keďže písomné vyhotovenie rozsudku bolo stranám riadne doručené, nepovažoval krajský súd za potrebné na tomto mieste rekapitulovať jednotlivé state odôvodnenia cit. rozsudku. Ak to bude potrebné, poukáže na ne v ďalšej časti odôvodnenia v rámci odpovedí na príslušné odvolacie námietky.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní (ďalej len HP) a poučení o opravnom prostriedku si prokurátor a obž. X. ponechali lehotu a obž. G., U., Y., B. a D. zahlásili odvolania „v celom rozsahu“. Vo vzťahu k obž. S. rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť.

Písomným podaním doručeným okresnému súdu 16. júla 2020 zahlásil odvolanie aj prokurátor, avšak iba v neprospech obž. B. čo do výroku o vine a treste.

V odvolaní namietal, že okresný súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, na základe čoho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. V dôsledku toho neobstojí nielen právna kvalifikácia skutku, ale ani uložený trest.

Podľa názoru prokurátora je z vykonaných dôkazov bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obž. B. iniciatívne konajúc v tzv. priamom úmysle v plnom rozsahu participoval na protiprávnej činnosti obž. D., a to v rozsahu, kedy bol reálnym spolupáchatelom trestnej činnosti /skutku/, pre ktorý bol obž. D. rozsudkom uznaný za vinného. Z vykonaných dôkazov je preukázané, že medzi obž. B. a obž. D. bol blízky vzťah, nad rámec bežnej známosti. Táto skutočnosť vyplýva z výpovedí obžalovaných a rovnako z výpovede družky obž. D.. Rovnako je zrejmé, že v prípade protiprávnej činnosti obž. B. nešlo o predaj rastlinnej sušiny rastlín rodu cannabis za jedno produkčné /vegetačné/ obdobie, čo svedčí plánovitosti /rovnako úmyslu/ konania oboch obžalovaných. Najzásadnejším dôkazom, ktorý usvedčuje obž. B. z protiprávnej činnosti v rozsahu priamej vedomej participácie na skutku, pre ktorý bol obž. D. uznaný za vinného je však jeho vlastná výpoveď v časti, kedy na HP vypovedal k veciam doličným / mobilnému telefónu/ a uviedol cit. "...áno používal som mobilný telefón na prelome júla a augusta na

komunikáciu s Y. ohľadne marihuany..." V tomto kontexte preto mali byť posúdené a vyhodnotené aj realizované ITP k osobe obž. B., ktorý hoci vedomosť o rozsahu protiprávnej činnosti obž. D. popiera, resp. fabuluje, tak ITP oboznámené na HP preukazujú opak. Bez akýchkoľvek pochybností, a to aj v kontexte vyjadrenia obž. B. na HP k veci doličnej /mobilnému telefónu/ možno prijať skutkový záver, že obž. B. bol priamym spolupáchateľom na skutku, pre ktorý bol obž. I. D. uznaný predmetným rozsudkom za vinného. Konkrétne možno v kontexte uvedeného poukázať na obsah ITP /tel. komunikácia medzi obž. Y. a obž. B./ č. 14122 z 3.7.2018, č. 14562 z 11.7.2018, č. 19263 z 31.7.2018, č. 21242 z 13.8.2018, č. 21274 z 13.8.2018, č. 21337 zo 14.8.2018, č. 22329 z 18.8.2018 /zastretá komunikácia o "víne", kedy v kontexte rozhovoru je "víno" zjavne pomenovaním pre inú vec - marihuanu, čo vyplýva aj z konverzácie "neviem ti to hneď zaplatiť, "nemám ešte toľko"/, č. 22565 z 20.8.2018. Konkrétne napr. ITP č. 19236 z 31.7.2018, teda práve za obdobie, ktoré sám obž. B. označil ako obdobie, kedy s obž. Y. komunikoval ohľadne marihuany možno poukázať obsah realizovaného ITP, kedy obž. B. obž. Y. uvádza cit. "...no a bude viacej omnoho, lebo teraz sa to nejak predlžuje, ale je to obrovské, je to super...." . Toto je potrebné vyhodnotiť aj vo vzťahu k ostatnej komunikácii, kedy v časovej nadväznosti ide práve o komunikáciu ohľadne marihuany, čo zapadá aj do jednotlivých vyjadrení obžalovaných. Prokurátor sa nestotožňuje s konštatáciou okresného súdu, že zo samotného obsahu predmetných hovorov alebo sms nemožno bez akýchkoľvek pochybností vyvodit', že ich komunikácia sa týka drogovej trestnej činnosti / práve pochybnosti o skutočnom obsahu ITP sú rozptýlené v kontexte ďalších poukázaných dôkazov/. Takýto hodnotiaci úsudok nemôže ako skutkovo udržateľný k osobe obž. B. obstáť, a to tým viac, že sú tu ďalšie dôkazy /dokonca samotné vyjadrenie obžalovaného/, ktoré v odôvodnení odvolania poukázané skutkové okolnosti jednoznačne potvrdzujú. Teda pokiaľ v zmysle zákona pri hodnotení dôkazov sa tieto posudzujú jednotlivo, ale aj vo vzájomnej súvislosti, skutkový /dôkazný/ záver prezentovaný v predmetnom rozsudku k osobe obž. B. nemôže ako zákonný obstáť, lebo nemá reálnu oporu vo vykonanom dokazovaní. Je len veľmi obťažne udržateľný skutkový záver, v zmysle ktorého by práve obž. B. ako vzťahovo blízka osoba obž. D. priamo neparticipoval ako spolupáchateľ na trestnej činnosti / skutku/ obž. D., hoci aktívne vystupoval pri predaji marihuany obž. Y., čo preukazujú aj ITP, kde obž. B. výslovne proaktívne koná a súčasne deklaruje množstvo atď. marihuany. Rovnako je zrejmé, že práve obž. B. požíval značnú mieru dôvery zo strany obž. D., ktorý zjavne bez jeho participácie nemal možnosť marihuanu /cannabis/ predat' tretej osobe, čo ako logický argument len zvyrazňuje mieru zavinenia obž. B.. Prokurátor poznamenal, že úmyselnému konaniu v rozsahu vedomej a úmyselnej participácie obž. B. na protiprávnom konaní obž. D. svedčí aj tá skutočnosť, že v prípade obž. B. nešlo o predaj marihuany za jedno produkčné obdobie, keďže tento po prvotne nekvalitnom "produkte" opakovane a odstupom času zobchodoval v rozsahu dodania marihuany pôvodom od obž. D. obž. Y. /viď. výpoveď, obž. Y. a obž. B. vykonané na HP/.

V dôsledku tohto pochybenia bol skutok k osobe obž. B. nesprávne ustálený a vo výsledku nesprávne právne kvalifikovaný, a to v prospech tohto obžalovaného. Správna právna kvalifikácia preukázaného skutku k osobe označeného obžalovaného by pri správnom posúdení a vyhodnotení skutkového stavu zodpovedala obzvlášť závažnému zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., a to v príslušnej forme účasti.

Pokiaľ ide o uložený trest, prokurátor ho považuje za nezákonný, keďže sa odvíja od nesprávnej právnej kvalifikácie skutku. Pri správne zistenom ej právnej kvalifikácii mal byť obžalovanému uložený trest odňatia slobody v zákonom rozmedzí od 20 do 25 rokov. Ak by sa aj krajský súd nestotožnil s jeho argumentami ohľadom viny, aj tak je toho názoru, že u obž. B. neboli splnené zákonné podmienky pre uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby 10 rokov, pretože v jeho prípade nedošlo v žiadnom smere k uznaniu viny /vyhláseniu viny/ alebo priznaniu, ktoré v časti jeho výpovede považuje výlučne za účelové a rozporné objektívnej realite, ktorá vyplynula z vykonaných dôkazov. Z nich možno bez akýchkoľvek pochybností vyvodit' záver, že obž. B. využil obž. D. na spáchanie skutku, a to v rozsahu využitia jeho materiálnej tiesne, čo len zvyrazňuje závažnosť jeho protiprávneho konania, kedy "riziko" z protiprávnej činnosti úmyselne "preniesol" na tohto spoluobžalovaného s cieľom eliminovať vlastnú trestnú zodpovednosť za plný rozsah vlastného protiprávneho konania.

V konečnom návrhu prokurátor žiadal, aby krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. por. ohľadom obž. B. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Alternatívne žiadal, aby krajský súd za splnenia podmienok podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol vo veci rozsudkom.

Obž. G. zahlásené odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Mateja Csenkyho.

V odvolaní uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za nezákonný rovnako, ako konanie ktoré mu predchádzalo. Okresný súd sa podľa neho nedostatočne vysporiadal s okolnosťami potrebnými pre spravodlivé rozhodnutie a len povrchne sa vyrovnal s argumentami obhajoby. Odôvodnenie rozsudku nezodpovedá ust. § 168 odsek 1 Tr. por., lebo okresný súd neuviedol vzájomnú súvislosť medzi vykonanými dôkazmi a jeho vinou, neuviedol ani právne úvahy, ktorými sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Takéto odôvodnenie porušuje jeho právo na obhajobu, lebo mu znemožňuje skutkovo a právne argumentovať voči kľúčovým záverom okresného súdu ohľadom viny a trestu. Konkrétne, okresný súd nešpecifikuje dôkazný prostriedok, z ktorého by vyplývalo, že by sa s obž. Y. zhodne vyjadrili tak, že odoberali raz mesačne 500 gramov marihuany, rovnako nie je zrejmé, z akého odborného vyjadrenia dospel súd k záveru, že hodnota 4.500 gramov marihuany činí 45.000 €.

Namietal, že okresný súd založil jeho vinu len na výpovediach jeho a obž. Y. z prípravného konania, že nezohľadnil jeho doplňujúcu výpoveď na HP. Práve výpovede z HP mal brať súd do úvahy v zmysle ust. § 278 ods. 2 Tr. por., no paradoxne ich označil za účelové a nedôveryhodné. Tiež nereflektoval ani to, že ich výpovede z prípravného konania neboli objektivizované ďalšími dôkazmi. Súd nevykonal žiadny ďalší relevantný dôkaz, ktorý by verifikoval spáchanie skutku v značnom rozsahu. Je toho názoru, že rozhodnutie o vine nemôže byť primárne založené do doznávajúcej výpovedi obžalovaného bez toho, aby táto bola podporená ďalšími dôkazmi, taký postup porušuje zásadu zákazu sebaobviňovania. Navyše v tomto prípade sa výpovede rozchádzali v podstatných okolnostiach, tieto rozpory neboli pred súdom odstránené a súd si rozpory vyložil subjektívne a účelovo v jeho neprospech.

Pokiaľ ide o jeho výpoveď z prípravného konania, vtedy absolútne nevenoval žiadnu pozornosť pasážam, ktoré sa týkali rozsahu činu, on do zápisnice údaje, že každý mesiac odoberal 500g marihuany a 100g pervitínu určite neuvádzal, nevie ako sa tam dostali. Výpoveď v prípravnom konaní realizoval pod prisľubom zohľadnenia spolupráce pri objasňovaní trestnej činnosti pri ukladaní trestu, mal od prokurátora prisľúbený 7 ročný trest. Preto sa priznal a usvedčoval aj ostatných spoluobžalovaných. Poukázal na to, že na HP v rámci výsluchu súdu jasne a zreteľne vysvetlil, v akom rozsahu páchali skutok s tým, že v žiadnom prípade neodoberali každý mesiac v období identifikovanom zo strany súdu množstvá uvádzané v rozsudku. V jeho prípade navyše nemôže súd zohľadňovať pervitín, nakoľko v prípade pervitínu bol len sprostredkovateľ kontaktu pre obž. Y. bez toho, aby mal akúkoľvek vedomosť o konkrétnom množstve pervitínu. Marihuanu odoberal v podstatne menšom rozsahu, aký uvádza okresný súd v napadnutom rozsahu, čo má zásadný vplyv na právnu kvalifikáciu skutku. Ním odobraté množstvo marihuany v žiadnom prípade nespĺňa kvalifikačný pojem v značnom rozsahu. O tom, že súdom uvedený rozsah spáchania činu je v rozpore s realitou svedčí aj množstvo zaistených OPL pri invazívnych úkonoch a rovnako tak je v rozpore s viacerými svedeckými výpoveďami.

Rovnako tak sa nemožno stotožniť so zákonnosťou spôsobu určenia hodnoty OPL, tento považuje za nesprávny a nezákonný. V podrobnostiach poukazuje na záverečnú reč svojho obhajcu, kde sa tejto otázke venoval.

Rovnako sa nestotožňuje s právnou kvalifikáciou skutku za použitia kvalifikačného pojmu „po dlhší čas“. Doba páchania trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 obžalovaným, ktorý je sám závislým užívateľom drogy, nepresahujúca jeden rok, spravidla nemôže byť v zmysle súdnej praxe považovaná za závažnejší spôsob konania v dôsledku páchania trestného činu po dlhší čas v zmysle § 138 písm. b) Tr. zák. (R 13/2012). V tejto súvislosti okresný súd neskúmal otázku závislosti od OPL či už v prípade jeho osoby, ale aj v prípade ostatných spoluobžalovaných. Ku kvalifikačnému pojmu „po dlhší čas“ uviedol, že dlhším časom sa rozumie časový úsek, ktorého dĺžka je ovplyvnená „intenzitou“ trestného činu (to znamená závažnosťou trestného činu z hľadiska výšky zákonom ustanovenej trestnej sadzby). Všeobecne pre všetky prípady nemožno vymedziť, aký čas sa považuje za dlhší. Podstatné je, že nejde o jednorazovú trestnú činnosť alebo trestnú činnosť krátko trvania. Páchanie trestných činov po dlhší čas prichádza do úvahy najmä pri trestných činoch trvácich, t. j. ak páchatel' udržiava protiprávny stav po dobu podstatne dlhšiu, než stačí k dokonaniu tohto trestného činu. V tomto konkrétnom prípade nebol produkovaný žiadny dôkaz, ktorý by osvedčil intenzitu páchania trestného činu tak, ako bolo identifikované v napadnutom rozsudku. V tomto prípade nebola vyvrátená skutočnosť, že páchaniu trestnej činnosti sa nevenoval v súhrne viac ako jeden rok. V jeho prípade sa jednalo o páchanie trestnej činnosti vo forme čiastkových útokov, nepáchal nepretržite žalovanú trestnú činnosť.

Ďalej poukázal na to, že mu obžaloba kládla za vinu skutok právne kvalifikovaný podľa § 172 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., že obžaloba nevyvinula žiadnu aktivitu smerujúcu k sprísneniu právnej kvalifikácie, že to bol súd, kto iniciatívne pred vyhlásením dokazovania za skončené túto kvalifikáciu sprísnil, pričom nevykonal

dokazovanie k preukázaniu spáchania skutku v značnom rozsahu, ale túto sprísnil bez akejkoľvek procesnej aktivity súdu či prokuratúry. Takýto postup porušuje zásadu kontradiktórnosti konania. V tejto súvislosti namietal, že súd síce dodržal formálny postup, keď ho na sprísnenie právnej kvalifikácie pred skončením dokazovania upozornil, no podľa jeho názoru súd už pri podaní obžaloby mohol dospieť k záveru o potrebe sprísnenia právnej kvalifikácie, lebo počas dokazovania na HP neboli vykonané dôkazy, ktoré by inak tento postup odôvodňovali. Preto mal súd jeho a ostatných spoluobžalovaných upozorniť na zmenu právnej kvalifikácie podľa § 244 odsek 2 Tr. por. už po podaní obžaloby. Ak by súd postupoval podľa ust. § 244 ods. 2 Tr. por., proti jeho rozhodnutiu mohol podať opravný prostriedok, kedy mohla byť jasne a definitívne vyriešená otázka právnej kvalifikácie a on by na danú právnu kvalifikáciu mohol procesne reagovať a dosiahnuť miernejší trest (napríklad učením vyhlásenia aj pri sprísnenej právnej kvalifikácii). Ak ho na danú zmenu upozornil až bezprostredne pred skončením dokazovania, odňal mu možnosť primerane reagovať, porušil jeho právo na obhajobu a právo na spravodlivý súdny proces.

Pokiaľ ide o uložený trest, tento považuje za absolútne neprimeraný skutkovej a dôkaznej situácii. Uložený trest zároveň považuje za nesúladný s ustanovením § 34 Tr. zák., nakoľko nespĺňa zásady upravené v tomto konkrétnom ustanovení. Nestotožňuje sa s názorom súdu, že mu nemohol priznať pohľadujúcu okolnosť podľa § 36 písm. 1) Tr. zák., pretože pri poslednej výpovedi údajne poprel rozsah činu týkajúci sa pervitínu a z uvedeného dôvodu nemohol súd analogicky aplikovať § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. Zároveň súd nezistil ani podmienky pre aplikáciu ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. S týmto nesúhlasí, nakoľko ho okresný súd na prvom pojednávaní po jeho vyhlásení o vine, ktoré neprijal, súd ubezpečil, že na vyhlásenie bude prihliadať pri ukladaní trestu jeho zhmotnením do aplikácie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. Nie je mu zrejmé, z akého dôvodu ho súd zavádzal vyššie uvedeným spôsobom, keďže aj na základe tohto vyjadrenia procesne nemohol reagovať na úkony súdu, spoliehal sa na fakt, že súd bude postupovať vyššie uvedeným spôsobom, čomu prispôbil aj svoju procesnú aktivitu resp. pasivitu na hlavnom pojednávaní. V žiadnom prípade nemôže súd jeho výpoveď učenú na hlavnom pojednávaní pred skončením dokazovania považovať za účelovú a zároveň ju nemôže považovať za prekážku aplikácie ustanovenia § 39 Tr. zák. Skutočnosť, že so zadovážovaním pervitínu nemal nič spoločné, prezentoval už pri výpovedi v rámci prípravného konania, teda nie je mu zrejmé, kedy a na základe čoho súd dospel k záveru, že by na hlavnom pojednávaní poprel rozsah spáchania skutku. V tomto prípade súd nesprávne hodnotí vykonané dôkazy. Je toho názoru, že jednoznačne u neho boli splnené podmienky na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák., ako aj § 39 ods. 1 Tr. zák. Za daných skutkových a právnych okolností aj vzhľadom na jeho pomery je evidentné, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Poukázal na svoj kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, ktorý prezentoval od samotného prípravného konania, zároveň poukázal aj na spoluprácu s OČTK, kedy od začiatku spolupracoval a výrazne sa podieľal na objasnení skutku aj vo vzťahu k iným spoluobžalovaným. Taktiež poukázal na svoje osobné a rodinné pomery, pričom súd všetky vyššie uvedené skutočnosti absolútne nezohľadnil pri ukladaní trestu a aj z týchto dôvodov považuje rozsudok za nepreskúmateľný a nesprávny.

V konečnom návrhu žiadal, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Alternatívne žiadal, aby krajský súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že skutok bude posudzovať podľa ust. § 172 odsek 2 písm. c/ Tr. zák. za súčasného uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov 8 mesiacov za použitie ust. § 39 ods. 1, ods. 2 písm. d) per analogiam Tr. zák.

Svoje odvolanie obžalovaný G. doplnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Mateja Csenkyho ďalším písomným podaním, v ktorom namietal nesprávne určenie jednak rozsahu spáchania činu, jednak hodnoty OPL a tiež namietal uložený trest ako neprimeraný.

V podstate zopakoval už skôr použité argumenty. Zdôraznil, že spôsob určenia rozsahu činu, ktorý zvolil okresný súd, považuje za nesprávny a nezákonný, vychádzal len z výpovedí jeho a obž. Y. z prípravného konania, ktoré výpovede sú ale rozporné a súd sa s týmito rozpormi nevyrovnal. Tieto výpovede neboli v konaní objektivizované, nebolo preukázané, že niekto z nich kupoval v rozhodnom čase OPL v takom rozsahu, aký ustálil súd. Bolo treba aplikovať zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Súd tiež nevysvetlil, prečo niektoré ich výpovede považoval za pravdivé a iné nie. Je toho názoru, že súd mal pri určení rozsahu spáchania činu vychádzať len zo zaistených drog, ich hodnota činila 11.746,50 €. On však spochybňuje aj tento výpočet na základe správy NPJ, lebo marihuana v danom mieste a čase mala výrazne nižšiu hodnotu. Súdu vytýkal, že pri svojich mechanických výpočtoch nebral zreteľ na nevyhnutnosť zápočtu hodnoty zaistených omamných látok pri invazívnych úkonoch oproti hodnote údajne odobratých omamných látok od obž. U. či obž. B.. Rovnako tak je postup súdu nesprávny aj z pohľadu toho, že súd vyššie namietaným spôsobom automaticky považuje omamné látky odobraté od

obž. U. a obž. B. za látky, kde bola koncentrácia účinnej látky spôsobilá ovplyvniť psychiku užívateľa, a to bez toho, aby bola konkrétna koncentrácia účinnej látky zistená a následne objektivizovaná. Súd pri určení koncentrácie účinnej látky vychádzal zo znaleckých posudkov KEÚ PZ, no ústav skúmal výlučne zaistené omamné látky (teda nie fiktívne omamné látky). Zo žiadneho z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní však nevyplýva, aká bola resp. by mohla byť koncentrácia účinnej látky vo fiktívnych omamných látkach odobratých od obž. U. a obž. B.. Koncentrácia účinnej látky predstavuje podstatnú skutočnosť pre určenie rozsahu spáchania skutku a musí mať zároveň aj svoje vyjadrenie v skutkovej vete napadnutého rozsudku (čo v tomto prípade absentuje). Koncentrácia účinnej látky teda musí byť zistená a preukázaná bez akejkoľvek pochybnosti, čo v tomto prípade nebolo ani zistené, ani preukázané. Teda aj z tohto pohľadu nemožno považovať postup okresného súdu za správny. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti konštatuje, že kvalifikačný znak „v značnom rozsahu“, na základe ktorého bolo jeho konanie posúdené podľa skutkovej podstaty uvedenej v § 172 ods. 3 písm. c) Tr. zák. nebol preukázaný bez akýchkoľvek pochybností, teda nepodarilo sa ho bezpečne preukázať. K nesprávnemu určeniu hodnoty OPL uviedol, že okresný súd nesprávne posúdil ich námietky keď uviedol, že OPL sú nelegálny artikel a preto ju dokumentujú práve OČTK, keďže je vylúčená možnosť získať uvedené informácie iným spôsobom. Poukázal na to, že NPJ nie je orgánom činným v trestnom konaní, že všetky námietky obhajoby sa v tomto smere týkali predovšetkým toho, že správy NPJ o cene OPL nemožno žiadnym spôsobom objektivizovať. Svedkyňa Mgr. R. uviedla, že pracovník NPJ pri určení ceny v rozhodnom období vychádzal výlučne z operatívnych informácií, procesných úkonov (výsluchov svedkov) a pod. Zároveň však nevedela uviesť, z koľkých takýchto úkonov je cena určená, teda existuje dôvodná pochybnosť o tom, či tieto závery vychádzajú len z jedného, piatich, desiatich, sto takýchto úkonov a teda nie je zrejmé, čím by mala byť zaručená objektivita takýchto správ NPJ. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, vždy má správa NPJ o cene drog základ vo vyššie uvedených úkonoch realizovaných policajnými orgánmi. Konkrétny pracovník NPJ - spracovať správy o cene drog sa teda logicky spolieha na úkony iných príslušníkov PZ, pri ktorých osobne nebol a ani pravdepodobne nemá k dispozícii konkrétne zápisnice z takýchto úkonov (napríklad zápisnice z výsluchov konkrétnych svedkov vyjadrujúcich sa k hodnote omamných látok). Z toho dôvodu obhajoba navrhovala doplniť dokazovanie listinami, z ktorých vychádzali NPJ pri určení ceny v určitom čase a mieste, nakoľko takýmto spôsobom bolo možné objektivizovať skutočnosti uvádzané NPJ. Návrh na doplnenie dokazovania však bol zo strany nesprávne zamietnutý, čo predstavuje dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku. Ako obžalovaný nemá možnosť zistiť, či správa NPJ a jej závery sú v zhode s informáciami a údajmi majúcimi základ vo vykonaných úkonoch. Je absolútne neoveriteľné, či konkrétny pracovník NPJ uviedol reálnu cenu pre určitú lokalitu a obdobie, prípadne či uviedol správnu cenu vo vzťahu k požadovanej OPL. Ako vyplýva z výsluchu Mgr. R. na hlavnom pojednávaní 10.12.2019, NPJ neskúma množstvo ani čistotou dávky, počet prípadov, z ktorých sa hodnota omamných látok zisťuje, aké konkrétne osoby slúžili ako vzorka o hodnote drog, či sú informácie od takýchto osôb pravdivé, koľko účinnej látky bolo v drogách, nerobí rozdiel medzi indoor a outdoor marihuanou, nerobí rozdiel medzi veľkoobchodnou a maloobchodnou cenou a pod. Z vyššie uvedeného postupu súdu je evidentné, že súdy sa nekriticky spoliehajú na správy NPJ o cene OPL bez toho, aby mala takáto správa povahu dôkazného prostriedku. Súd sa spolieha na závery takejto správy a považuje ju vždy za správnu a bezchybnú, pričom však takéto závery súdu nemožno žiadnym relevantným spôsobom overiť. Takýto nesprávny postup má následne zásadné dopady na určenie právnej kvalifikácie skutku. S poukazom na vyššie uvedené je zrejmé, že uvedený dôkaz vychádza z monitorovania cien omamných látok ako nelegálneho artiklu bez toho, aby sa jednalo o dôkaz, ktorý je verifikovateľný pre jednotlivé procesné strany konania a teda existuje dôvodná pochybnosť o hodnote takéhoto dôkazu.

Vo vzťahu k výpočtu ceny marihuany poukázal ďalej na to, že súd vychádzal z ceny 10€/g, pričom vychádzal z vyššie namietanej správy NPJ (ktorá nemôže mať povahu dôkazného prostriedku). Je toho názoru, že takáto cena je absolútne nesprávna a neprimeraná a zároveň nezodpovedá realite. Síce uviedol v rámci svojej výpovede, že predal marihuanu niekedy aj za 10 €/g, avšak jednalo sa o výnimku (súd toto tvrdenie vytrhol z kontextu), pričom z vykonaného dokazovania možno dospieť k záveru, že skutočná cena marihuany sa pohybovala v rozpätí od 1,50€/g do 6€/g. Za daných okolností bol súd povinný vychádzať pri svojich výpočtoch práve z takýchto cien, resp. z najnižšej ceny marihuany, za ktorú ju predávali. Súd však v tomto smere uvádzané skutočnosti ignoroval, pričom v iných súvislostiach (ktoré boli v ich neprospech) nimi uvádzaným skutočnostiam uveril. Aj s poukazom na tieto skutočnosti je zrejmé, že po vykonanom dokazovaní naďalej existuje pochybnosť nad rozsahom spáchania skutku, pričom v takejto situácii je nepochybne potrebné zrušiť napadnutý rozsudok a doplniť dokazovanie, resp. vyhodnotiť vykonané dôkazy v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, najmä však v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. (teda inak ako učinil okresný súd).

Pokiaľ ide o neprimeranosť trestu, obž. G. zopakoval už skôr predostreté argumenty a citujúc ust. § 34 Tr. zák. uviedol, že trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Poukázal na to, že je otcom dvoch maloletých detí (12-ročného syna z predchádzajúceho vzťahu a 3-ročnej dcéry s mojou súčasnou partnerkou), ktoré sú na neho veľmi citovo naviazané. Uvedomuje si, že mal na to myslieť skôr (pred páchaním trestnej činnosti), svojho konania úprimne ľutuje, od počiatku prejavujem kritický postoj k trestnej činnosti a je pripravený niesť zodpovednosť za svoje konanie. Je v jeho záujme odpykať si primeraný trest a vrátiť sa späť k rodine a k deťom. Poukázal zároveň na fakt, že mu počas výkonu väzby zomrela mama a otec je ťažko chorý. Je toho názoru, že ujma nemôže byť cieľom trestania, ale len prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu, preto uložený nepodmienečný trest pri trestnej sadzbe podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. za súčasného použitia § 39 Tr. zák. jednoznačne splní u neho svoj účel, a to aj v zmysle individuálnej ako aj generálnej prevencie. Toto samotné trestné konanie je pre neho dostatočným ponaučením a jednoznačne splnilo v jeho prípade povahu prevencie. Je teda evidentné, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre neho neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Okresný súd toto absolútne nezohľadnil pri ukladaní trestu a aj z týchto dôvodov považuje rozsudok za nepreskúmateľný a nesprávny.

Pokiaľ ide o konečný návrh, sformuloval ho rovnako, ako v predošlom podaní.

Obž. U. zahlásené odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Tibora Timára. V odvolaní uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za nezákonný rovnako, ako konanie ktoré mu predchádzalo. Okresnému súdu vytýkal, že zbytočne rozdeľoval skutkové vety obž. G. a Y. a obž. U., uvedené bolo možné zahrnúť do jedného skutku pri správnom zvolení slovesných vidov a formulácií.

Namietal, že súd ustálil jeho vinu na základe výpovedí obž. G. a Y., ktoré vyhodnotil ako vierohodné a pravdivé v časti identifikácie obž. U. ako osoby, ktorá bola dodávateľom marihuany a pervitínu v rozhodnom období pre G. a Y.. Súčasne však súd v rozsudku uvádza, že výsluchy obž. G. a Y. potom ako boli upozornení na možnú zmenu právnej kvalifikácie považuje za účelové s cieľom dosiahnuť nižšiu právnu kvalifikáciu a na tom základe aj nižší trest. Takéto hodnotenie dôkazov nie je súladné s ust.

§ 2 ods. 12 Tr. por. Poukázal tiež na to, že vo výpovediach týchto obžalovaných je zásadný a podstatný rozpor v tom, kto je osoba, ktorá od neho kupovala (kto bol odberateľ) OPL. Na tejto skutočnosti v predmetných výsluchoch obvinených vôbec nie je zhoda, ale každý z nich presúva vinu na druhého (označuje ho za odberateľa a kupujúceho). Táto skutočnosť zostala súdom bez povšimnutia a vyhodnotenia, avšak má podľa obhajoby podstatný význam, nakoľko nie je možné následne tvrdiť, že uvedené výsluchy obž. G. a Y. sú vierohodné a zhodné v podstatných skutočnostiach. V prípade takéhoto identifikovaného podstatného rozporu v ich výpovediach nie je možné ustáliť, že je pravdivá ich výpoveď iba v časti týkajúcej sa osoby od koho niekto z nich kupoval OPL. Ak nie je v ich výpovediach zhoda v tom, kto z nich kupoval OPL, ako môže byť zhoda od koho kto z nich kupoval alebo kupovali OPL!!? Ak každý z nich tvrdí, že to bol práve ten druhý kto kupoval a nie on, ako môže byť pre súd vierohodné iba ich tvrdenie, že ten niekto teda asi ten druhý kupoval od obž. U.. Ak nie je kupujúci preukázaný, potom nemôže byť ani predávajúci bez pochybností preukázaný. S týmito skutočnosťami sa súd v odôvodnení nevyrovnal.

Ďalej poukázal na to, že obž. G. v konaní pred súdom zmenil svoju výpoveď oproti výpovedi v prípravnom konaní, pričom uviedol, že marihuanu nakupovali (spoločne) s obž. Y. od iných osôb, a nie od neho. Rozpor vo výpovediach vysvetlil a vyjadril sa k nemu. Rovnako obž. Y. v priebehu dokazovania pred súdom výrazne zmenil opakovane svoju výpoveď a uviedol, že obž. G. mal kúpiť podstatne menej marihuany a pervitínu v rozhodnom období od neho a súčasne, že v niektorých mesiacoch k predaju ani neprišlo. Je zrejmé, že obž. G. a Y. podstatným spôsobom zmenili svoje výpovede a vôbec nie je možné dôvodit' tým, že by boli ich výpovede v podstatných častiach konzistentné a nemenné. Súd mal k jednotlivým skutočnostiam z ich výpovedí pristupovať obozretne a najmä mal tieto čiastkové skutočnosti z ich výpovedí, ktoré sa menili podľa dôkaznej situácie vykonanej pred súdom, hodnotiť v súhrne a s inými vykonanými dôkazmi. V žiadnom prípade nemal súd pristúpiť k definovaniu záveru, ktorý učinil v rámci rozsudku, že výpovede obž. G. a Y. sú vierohodné a pravdivé v časti, že OPL pochádzali od neho. Súd žiadnym, spôsobom nevysvetlil, prečo je určitá časť výpovede obžalovaných pravdivá a určitá časť ako súd dôvodí nepravdivá. Súčasne je nutné uviesť, že ide o výsluchy obžalovaných, ktorý majú iné procesné postavenie a práva a povinnosti ako svedkovia, pričom táto skutočnosť sa neprejavila v hodnotení uvedených výsluchov obžalovaných v odôvodnení rozsudku.

Tiež poukázal na to, že výsluch obž. Y. k podstatným skutočnostiam (rozsah a čas páchania trestnej činnosti) nie je v zhode s ostatnými vykonanými dôkazmi. Ako príklad uviedol, že obž. Y. tvrdí, že pervitín predával obž. G. výlučne obž. X. a žiadnej inej osobe pervitín obž. G. nepredával. V tejto súvislosti v prvom rade je preukázané, že pervitín predával obž. X. aj samotný obž. Y. (výsluch G. a výsluch

X.) a v druhom rade je preukázané, že u osôb obž. G. a Y. a to v predmetnej garáži a v osobnom motorovom vozidle bolo v deň zadržania a vykonania procesných prehliadok zaistených, čo do množstva viac pervitínu ako odoberal obž. X.. S uvedenou skutočnosťou sa súd určitým spôsobom vysporiadal vo vzťahu k vine obž. X. (viď strana 41. tretí odsek rozsudku), avšak uvedenú skutočnosť už nevzal do úvahy pri hodnotení viny u obž. U.. Z výsluchu obžalovaného X. vyplýva, že naposledy kúpil pervitín od obž. Y. niekedy v júli 2018. Z prehliadky osobného motorového vozidla obž. Y. v deň zadržania 18.09.2018 vyplýva, že bol nájdený pervitín v rozsahu 381 mg. Z uvedeného je zrejmé, že tvrdenie obž. Y., že on nepredával pervitín je nepravdivé, a súčasne je nepravdivé aj tvrdenie, že ho predával obž. G. prostredníctvom jeho osoby ako kuriéra iba pre obž. X.. Z uvedených dôkazov nepochybne vyplýva, že obž. Y. musel predávať pervitín aj iným osobám. Preto nie je možné hodnotiť výsluch obž. Y. iba ako selektívne v určitých skutočnostiach pravdivý a v určitých skutočnostiach nepravdivý, je potrebné hodnotiť tento dôkaz v spojení a súhrne s ostatnými dôkazmi, pričom pri takomto hodnotení dôkazov je zrejmé, že výsluch obž. Y. je ako celok nevierohodný, nakoľko v podstatných a základných skutočnostiach je v rozpore s ostatnými vykonanými dôkazmi. Nie je možné určiť za pravdivú časť výsluchu obž. Y., že pervitín od neho v rozhodnom období a v rozhodnom množstve zabezpečoval iba obž. G., ak samotný G. tvrdí, že tak mal činiť obž. Y. a súčasne je výsluch obž. Y., čo sa týka predaja pervitínu, čo do množstva vyvrátený ostatnými dôkazmi ako je vyššie uvedené.

Bez povšimnutia súdu zostali aj ďalšie podstatné dôkazy, a to zápisnica o vykonaní prehliadky nebytového priestoru garáže na W. ulici č. XXXX v S. G., z ktorej presne vyplývajú in natura zaistené a nájdené OPL. Uvedené OPL boli zaistené v konkrétnych množstvách a spôsoboch balenia in natura, pričom dôkaznou hodnotou vo vzťahu k výsluchu obž. Y. je skutočnosť, že objem OPL v jednotlivých baleniach sa vôbec nezhoduje s tvrdením obž. Y., ktorý uvádzal iné objemy balení, ktoré pripravoval s obž. G.. Predmetná prehliadka bola vykonaná 18.09.2018, pričom súd konštatuje v odôvodnení rozsudku, že posledný nákup OPL od obž. U. mal byť niekedy v mesiaci august 2018. Z objemu zaistených OPL v predmetnej garáži však úplne nepochybne vyplýva, že objem zaistených OPL prevyšuje obž. G. a Y. tvrdný objem OPL, ktoré mali „odoberať“ od obž. U.. Z uvedeného je zrejmé, že ustálenie jeho osoby ako dodávateľa OPL súdom nie je v žiadnom prípade za rozhodné obdobie bez pochybnosti, ale práve naopak sú prítomné z dôkazov podstatné pochybnosti, ktoré súd nevyhodnotil. Z výsluchu obž. G. a Y. okrem iného vyplýva, že nie v každom mesiaci kúpil (nie je zrejmé kto z nich, keďže nie je ustálený kupujúci z ich výsluchov) aj marihuanu aj pervitín. Z výsluchov vyplýva, že vopred sa mali dohodnúť akú OPL v konkrétnom mesiaci kúpia. Na základe vykonaného dokazovania nie je preukázané, že by od neho v tomto rozhodnom období, či už obž. G. alebo Y. kupovali vždy marihuanu aj pervitín pravidelne každý mesiac, ale z ich výsluchov vyplýva, že to nebolo pravidelné u oboch OPL. Ustálenie skutku vo výroku vo vzťahu k druhu OPL v každom mesiaci v uvedenom období nemá preto oporu vo vykonanom dokazovaní. Obž. U. poukázal aj na daktyloskopické stopy nájdené na samotných OPL zaistených v garáži a osobnom motorovom vozidle a následne znalecky identifikované KEÚ, pričom určitá časť týchto stôp patrila obž. G., Y. a X.. Ak by OPL pochádzali od neho, potom by s nimi vychádzajúc z výpovede obž. Y. musel prísť do priameho kontaktu, a to opakovane a po nie nepatrnú dobu a bezpochyby by takéto stopy na OPL musel zanechať aj on. Jeho daktyloskopické stopy sa však na OPL ako ani inde nezaistili, avšak boli zaistené daktyloskopické stopy tretích osôb, ktoré s uvedenými OPL prišlo do kontaktu.

Obž. U. je toho názoru, že ani prepis hovorov a sms správ medzi obžalovanými navzájom, nepreukazujú jeho vinu. Nie je možné z nich bez dôvodných pochybností vyvodiť, že sa týkajú drogovej trestnej činnosti. Aj obž. G. potvrdil, že s ním riešil stavbu domu a tovar do prevádzky pizzerie. Poukázal na to, že niekoľko mesiacov vrátane rozhodného obdobia roku 2018 príslušníci NAKA vykonávali vo vzťahu k dokumentovaniu trestnej činnosti operatívne pátraciu činnosť (sledovanie a iné) tak podľa Trestného poriadku ako aj podľa zákona o PZ a vykonávali aj činnosť prostredníctvom nasadených informačne technických prostriedkov (odposluchy a iné). Z výsledkov uvedených činností však nevyplývali ani len nepriame dôkazy, ktoré by preukazovali, že obž. G. alebo Y. si chodili od neho kupovať opakovane a pravidelne OPL do obce N. a U.. Obž. U. poukázal ďalej na to, že ani pri domovej prehliadke sa u neho nenašli žiadne stopy ako ani veci, ktoré by mali akýkoľvek súvis s páchaním drogovej trestnej činnosti. Rovnako ani dôkazy z jeho tela nepreukazujú, že by bol v kontakte a interakcii s akoukoľvek drogou. Za nepreskúmateľné považuje tvrdenie súdu, že z jeho výsluchu vyplýva, že si od obž. G. príležitostne kúpil 0,6 g marihuany za 10 €. Súd jeho odsúdenie založil na závere, že mal predávať obž. G. a Y. OPL (marihuanu a pervitín), no na druhej strane súd dôvodí, že on sám si od obž. G. príležitostne kúpil 0,6g konope za 10 €. Takéto závery nemajú vzájomnú logiku a sú nepreskúmateľné. Na jednej strane ho súd považuje za dodávateľa marihuany pre obž. G. a strane druhej ho považuje za osobu, ktorá si v malom

rozsahu od neho marihuany kupuje. Z uvedeného je rovnako zrejmé, že hodnotenie dôkazov súdom nebolo vykonané v celom rozsahu a v súhrne s inými dôkazmi.

Ďalej namietal, že súd vyhodnotil konanie obž. G. a Y. vo vzťahu k nákupu a prechovávaní OPL a následne predaja OPL ako spoločné konanie v spolupáchateľstve. Z vykonaných dôkazov, najmä výsluchov obž. G. a Y. však takýto záver nevyplýva. Skutočnosť, že každý z obžalovaných uvádza ako zodpovednú a konajúcu osobu v časti nákupu OPL toho druhého, nemôže byť vyhodnotená tak, že ak sa ich výsluchy nezhodujú v tom, kto nakupoval OPL, tak potom to vyhodnotíme ako spolupáchateľstvo, teda, že nakupovali spoločne (spoločným konaním). Takýto záver súd vyvodil a nie je z vykonaného dokazovania správny.

Nedostatočný a nepreskúmateľný je aj záver súdu, ktorým vyhodnotil námietky obhajcov vo vzťahu k dôkazu správy NPJ o hodnote marihuany a pervitínu v rozhodnom čase na rozhodnom mieste. Súd uvádza, že OPL sú nelegálnym artiklom, a preto ju dokumentujú iba OČTK, a preto je vylúčená možnosť získať uvedenú informáciu iným spôsobom. Je potrebné uviesť, že obhajoba v tomto smere nenamietala nezákonnosť dôkazu, ktorú nezákonnosť by odvodzovala od samotného subjektu, ktorý poskytol uvedenú informáciu. V tejto súvislosti je nesprávne tvrdenie súdu, že uvedenú informáciu má v danej veci od OČTK. NPJ resp. jej príslušníci, ktorí poskytli uvedenú informáciu, nie sú OČTK v tejto trestnej veci ako ani v inej trestnej veci. Trestný poriadok presne definuje, kto je OČTK. Podstata námietky obhajoby k uvedenému dôkazu však smerovala k jeho verifikácii. Dôkazom v tomto smere je samotná skutočnosť o hodnote OPL v rozhodnom čase na rozhodnom mieste (nelegálnom trhu s nelegálnym sortimentom). Tento dôkaz je podľa vyjadrenia zodpovedného subjektu za NPJ získaný rôznymi operatívne pátracími činnosťami ako aj procesnými úkonmi ako výsluchy svedkov a pod. z iných trestných vecí a konaní. Z uvedeného je zrejmé, že uvedený dôkaz má svojho nositeľa v podobe dôkazného prostriedku, v ktorom má pôvod a podstatu. Zástupca NPJ nepochybne uviedol, že konkrétny pracovník NPJ, ktorý určil hodnotu konkrétnej OPL v rozhodnom čase a m. nevie uviesť z koľkých takýchto úkonov je cena určená, môže to byť pre daný čas a miesto nelegálneho trhu niekedy len jeden úkon a niekedy viac úkonov. Čo je však podstatné, že vždy má takáto informácia podklad iba v uvedených úkonoch. Zástupca NPJ, ktorý vytvoril pre súd uvedenú správu o hodnote NPJ však tieto podklady k dispozícii nemá a spolieha sa iba na závery inej osoby NPJ, ktorá ich spracovala pre potreby NPJ najmä na regionálnej úrovni. Z uvedeného dôvodu chcela obhajoba vykonať ako dôkaz listiny, na ktorých sú zachytené uvedené úkony (OPČ, ITP, výsluchy a iné), aby bolo možné záver o hodnote jednotlivej OPL v rozhodnom čase a mieste verifikovať so záverom predloženým súdu na jednej listine. Je potrebné si uvedomiť, že aj iné dôkazy ako výsluch svedka, prehliadka priestoru, previerka výpovede na mieste majú svoju zákonnú formu, ale aj listinný alebo vecný dôkaz má svoju formu a spôsob. Z uvedených skutočností sa dá zistiť spôsob vyhľadania, dokumentovania, vykonania a hodnotenia dôkazu (fázy dokazovania). Nositeľom dôkazu je vždy určitý dôkazný prostriedok. V danom prípade správa NPJ o hodnote drog iba takto predložená nemá svoj základ v podobe dôkazného prostriedku, preto nie je možná jej verifikácia, čo do dôkazného prostriedku. Takto obhajoba ako strana v konaní nemá možnosť zistiť, či závery v správe sú v zhode s údajmi z vykonaných úkonov. Je neoveriteľné, či príslušník NPJ, ktorý vypracoval správu o konkrétnej hodnote neuviedol, či už úmyselne alebo z nedbanlivosti (omylom) inú hodnotu pred daný čas alebo miesto alebo pre inú OPL, či neprišlo k zámene hodnôt a pod. Takto, ak má byť uvedený dôkaz vykonaný bez dôkazných prostriedkov je súd ako aj strany konania iba štatistikami, ktorí sa musia spoliehať na to, že uvedené údaje NPJ sú vždy správne a bezchybné. Súd potom určuje príslušnú právnu kvalifikáciu, podľa hodnoty OPL, výlučne len na základe informácie, ktorú poskytla nejaká osoba (príslušník PZ, operatívny alebo analytický príslušník NPJ PZ) bez toho, aby túto informáciu verifikoval z dôkazných prostriedkov, z ktorých takýto príslušník NPJ vychádzal. Vzhľadom na uvedené mal nepochybne súd vyhovieť obhajobe a zabezpečiť príslušné listinné dokumenty, ktoré zachytávajú uvedené úkony, z ktorých boli ceny OPL zisťované. Podstatné je totiž pristupovať k hodnoteniu zákonnosti a prípustnosti dôkazov vždy diferencovane s ohľadom na konkrétnu povahu a závažnosť dôkazu alebo vady vzniknutej v procese dokazovania a nerobiť paušálne závery, že celý dôkaz získaný prípadne na základe procesného nie celkom korektného úkonu je vždy zákonný a správny a procesne použiteľný a to aj vo svetle čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd - prípustnosť dôkazov nad rámec porušenia čl. 3 Dohovoru - rozpracovaná aj v rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Gäfgen proti Nemecku (rozhodnutie Veľkej komory č. 22978/05 z 1. júna 2010). Verifikácia dôkazu ako jeho podstatného znaku najmä prostredníctvom dôkazného prostriedku pre stranu konania (samozrejme aj pre súd) z objektívneho a vecného hľadiska je rozpracovaná najmä v československej trestnoprocesnej teórii (viď publikácia Dokazovanie v československom trestnom procese, r.1985). Práve z dôvodu, že uvedený dôkaz vychádza z monitorovania cien OPL na trhu, ktorý

je nelegálnym trhom, by mal byť dôkaz získaný z takéhoto monitorovania verifikovateľným dôkazom pre súd a strany konania, aby neboli pochybnosti o spôsobe a hodnote uvedeného dôkazu.

V ďalšej časti odvolania obž. U. namietal skutkové závery súdu o rozhodnom čase (9 mesiacov u marihuany a 6 mesiacov u pervitínu), ktoré napíňajú kvalifikačný znak po dlhší čas. Uviedol, že z vykonaného dokazovania najmä výsluchov obž. G. a Y. vyplýva, že nie v každom mesiaci mali od neho „kúpiť“ aj marihuanu aj pervitín, pričom v niektorých mesiacoch v danom období kúpili iba marihuanu a v niektorých iba pervitín. Vzhľadom na uvedené mala byť uvedená pochybnosť hodnotená súdom v zmysle zásad na hodnotenie dôkazov, pričom z uvedeného vyplýva, že nie je preukázané kontinuálne dodávanie OPL. Vzhľadom na uvedené mala byť uvedená skutočnosť súdom hodnotená aj vo vzťahu ku kvalifikačnému znaku skutkovej podstaty po dlhší čas. Okrem uvedenej skutočnosti je potrebné uviesť, že Trestný poriadok nemá ustanovenie vo vzťahu k definícii pod dlhší čas. Z uvedeného vyplýva, že je potrebné uvedené vykladať v spojení s druhom trestného činu a súčasne so samotným hodnotením skutku. Vzhľadom na uvedené má za to, že v danej trestnej veci by prichádzalo do úvahy takéto hodnotenie s použitím uvedeného kvalifikačného znaku v prípade, ak by predával OPL bez prerušenia minimálne 12 po sebe nasledujúcich mesiacov. Z výrokov rozsudku ako aj z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že finančné hotovostné prostriedky, ktoré boli u neho zaistené pri domovej prehliadke súd nevyhodnotil ako pochádzajúce z trestnej činnosti alebo majúce pôvod v súdnej drogovej trestnej činnosti. Z uvedeného dôvodu súd vo vzťahu k nim nerozhodol, o ich prepadnutí alebo zhabaní a súčasne si ani nevymienil, že o nich bude rozhodovať po právoplatnosti rozsudku. Aj z uvedeného vyplýva, že neexistuje produkovaný dôkaz v podobe finančného profitu a výhody, ktoré by mal zo skutku, pre ktorý bol obžalovaný, resp. rozsudkom uznaný za vinného.

Ďalej uviedol, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že neexistuje priamy dôkaz, ktorý by ho spájal s OPL, ktoré boli v deň zadržania obž. G. a Y. zaistené v predmetnej garáži a osobnom motorovom vozidle. Ako je už vyššie uvedené objem a rozsah uvedených OPL nie je v zhode s výsluchmi uvedených obžalovaných v nadväznosti na nimi (síce protichodne) tvrdené posledné odovzdanie OPL v 08/2018. Z vykonaného dokazovania však vyplýva, že súd pri určovaní koncentrácie účinnej látky THC pri marihuane a pri metamfetamínu pri pervitíne vychádzal zo znaleckých posudkov KEÚ, ktorý skúmal práve výlučne tieto zaistené OPL. Zo žiadneho dôkazu vykonaného pred súdom nie je preukázané, aká bola alebo by mohla byť účinnosť koncentrácie účinnej látky v tzv. predchádzajúcich dodávkach OPL (obž. U. ich však popiera, čo do samotnej existencie). Koncentrácia účinnej látky je podstatný prvok pri určovaní rozsahu objemu OPL a má svoj odraz vo výrokovej vete, a preto ide o zákonný prvok výroku trestného činu podľa § 172 Trestného zákona. Vzhľadom na uvedené musí byť koncentrácia účinnej látky preukázaná dôkazmi bez pochybností, čo v danom prípade absentuje.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ktoré dôkazy súd hodnotil, pričom vo výpočte dôkazov a ich dôkaznej hodnoty uvedenej súdom absentujú dôkazy, najmä listinné dôkazy, ktoré predložila obhajoba, resp. ktoré boli na základe procesnej edičnej povinnosti zabezpečené prostredníctvom súdu a boli procesné vykonané na obžalobu KP Nitra v trestnej veci obž. F. H., ktorý bol svedkom v tejto trestnej veci, ďalej o rozsudky súdov vo vzťahu k svedkom v tejto trestnej veci. Z uvedených rozsudkov vyplývajú podstatné skutočnosti. V tomto smere je potrebné na začiatku uviesť, že súd iba nepriamo vzal do úvahy výsluchy svedkov N. X. a Z. G., pričom konštatoval, že on sa zrejme už v roku 2017 zrejme zaoberal predajom pervitínu (uvedené obdobie nebolo predmetom obžaloby). Napriek tomu, že súd uvedené zohľadnil iba ako nepriamy dôkaz, a súčasne nebral do úvahy uvedené svedecké výpovede, keďže sa týkali možného čiastkového skutku, pre ktorý nebola podaná obžaloba, je obžalovaný toho názoru, že je potrebné uvedené výsluchy podrobiť hodnoteniu.

Obžalovaný poukázal na výsluch svedka X., z ktorého vzišla ako dôkazná hodnota skutočnosť, že svedkovi 1 alebo 2 krát predal pervitín, ktorá bol veľmi slabej kvality, preto s ním prestal komunikovať (mal iných dodávateľov). Poukázal aj na výsluch svedka Z. G., ktorý uviedol, že si mal kúpiť na prelome rokov 2016 a 2017 od obžalovaného pervitín. Nevedel však uviesť, kedy presne to bolo, ako často a koľko bolo pervitínu. Výpoveď tohto svedka na hlavnom pojednávaní nemala svoju samostatnú monologickú časť, nakoľko svedok nevie rozvito skladať vety a sám sa k veci vyjadriť. Avšak v prípravnom konaní jeho výpoveď mala rozsiahlu samostatnú časť a svedok používal rozvité vety a súvetia bez prítomnosti tlmočníka v slovenskom jazyku, avšak v konaní pred súdom bolo zistené, že slovenský jazyk neovláda. Zo zápisnice z prípravného konania obhajoba poukazuje na to, že nie len z tohto ale aj iného konania vedeného voči osobe F. H. (OS Nitra) svedok vypovedal rozsiahle v slovenskom jazyku, pričom nepotreboval ani odpovedať na otázky, ale sám v slovenskom jazyku tvoril rozvité vety. Svedok však slovenský jazyk neovláda, a preto obhajoba pristúpila ku konfrontácii svedka s touto skutočnosťou. Svedok skutočne ako aj na súde uviedol, že nevie povedať koľkokrát, kedy a ako často si kúpil drogu pervitín od uvedených osôb a nevie určiť koľkokrát a v akom rozsahu si kúpil drogu od neho. Tu

poukázal obžalovaný na podstatný obsah Uznesenia Okresného súdu Nové Zámky z 12.04.2018, sp. zn. 3Tp/10/2018, rozsudok Okresného súdu Komárno, sp. zn. 1T/71/2018, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 18T/83/2018 a rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3To/46/2019, z ktorých vyplýva, že Z. G. v rokoch 2017 a 2018 opakovane a vo veľkom rozsahu nakupoval v Komárne drogy pervitín a marihuanu od nezistených osôb a následne ich predával v rozsudkoch uvedeným osobám. Z uvedených skutkov a záverov súdu je zrejmé, že Z. G. v rozhodnom období kupoval drogu pervitín od pre neho nezistených osôb v obci Y., teda nie od neho v obciach U. a Y. H.. Ďalej je z uvedených konaní zrejmé, že Z. G. v konaniach vedených voči jeho osobe nikdy ako dodávateľa drogy pervitín neuvádzal jeho osobu, pričom obžalovaný poukazuje na to, že toto trestné konanie a konanie vedené proti Z. G. prebiehali súčasne.

Z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 3T/85/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To/18/2019 proti N. X. vyplývajú podstatné skutočnosti. Svedok N. X. bol právoplatne odsúdený za rozsiahlu drogovú trestnú činnosť, ktorej sa dopustil v časovom vymedzení od roku 2013 do 18.11.2017. V predmetnom skutku je uvedené, že si N. X. v tomto časovom období zadovážoval metamfetamín (pervitín) od bližšie nestotožnených osôb. Z odôvodnenia predmetných rozsudkov vyplýva, že N. X. od začiatku v danej veci spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní. V tejto súvislosti poukázal obž. U. na to, že vo svojej trestnej veci nikdy N. X. neuviedol ako svojho dodávateľa drog jeho osobu. Ak osoba N. X. od začiatku spolupracoval s OČTK, je prinajmenšom zarážajúce, že túto skutočnosť im neuviedol. Z odôvodnenia rozsudkov ďalej vyplýva, že prokurátor KP Nitra v predmetnom odvolaní poukazuje na to, že N. X. výrazne spolupracuje aj v iných trestných konaniach, kde usvedčuje organizovanú skupinu a iných páchatelov. Z rozsudku je zrejmé, že táto skutočnosť o usvedčení organizovanej skupiny v inej trestnej veci mu bola pričítaná ako mimoriadna pohľadujúca okolnosť, ktorá spôsobila, že mu bol mimoriadne znižovaný trest pod dolnú hranicu (10 rokov dolná zákonná hranica znížená na 5 rokov s použitím § 39 ods. 1, ods. 2 písm. e) Tr. zák.). Je nepochybné, že u svedka N. X. ide o svedectvo práve aj v tejto trestnej veci, preto uvedený svedok má postavenie tzv. svedka kajúcnika, ktorý si svedectvom v tejto trestnej veci podstatne znížil trest vo svojej trestnej veci. Ďalej z rozsudkov vyplýva, že u svedka N. X. ide o nebezpečného recidivistu násilnej trestnej činnosti, ktorý bol opakovane (7 krát) súdmi právoplatne odsúdený za skutky násilnej trestnej činnosti, a to ublíženie na zdraví, týranie blízkej a zverenej osoby, lúpež, vydieranie, branie rukojevníka a pod., a súčasne aj za prechovávanie a predaj drog v Maďarsku. Obhajoba poukazuje na to, že napriek takejto trestnej recidíve bol takejto osobe uložený za uvedený skutok trest iba 5 rokov odňatia slobody nepodmienečne, pričom súčasne je potrebné poukázať na názor KS Nitra v danom rozsudku, ktorý takýto trest u takejto osoby nepovažoval za primeraný, ale vzhľadom na to, že prokurátor sa u tejto osoby neodvolal v jej neprospech, nebolo možné jej výšku trestu odvolacím súdom meniť. Samotná táto skutočnosť iba potvrdzuje zhovievavý prístup prokuratúry k svedkovi N. X.. Z uvedeného je zrejmé, že k svedectvu takéhoto svedka je potrebné, aby súd pristupoval obzvlášť procesné opatrne a s prihliadnutím na všetky ostatné dôkazy. S poukazom na obsah uvedených rozhodnutí súdov je zrejmé, že uvedené listinné dôkazy mali byť súdom nepochybné podrobené hodnoteniu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutkové a právne závery obž. U. v konečnom návrhu žiadal, aby krajský súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. a), písm. b) písm. c) písm. d) Tr. por. v celom rozsahu zrušil všetky výroky napadnutého rozsudku vo vzťahu k jeho osobe a vo veci rozhodol sám rozsudkom podľa § 322 ods. 1, ods.3 Trestného poriadku tak, že ho spod obžaloby Krajského prokurátora v Trnave podľa § 285 písm. a) Tr. por. v celom rozsahu oslobodí, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný. Obž. U. zahlásené odvolanie písomne odôvodnil aj vlastnoručným podaním, v ktorom označil usvedčujúcu výpoveď obž. G. realizovanú po vznesení obvinenia za nezákonnú, lebo pri výpovedi bol prítomný prokurátor, ktorý obž. G. za jeho výpoveď sľúbil nižší trest. Pravdivé sú tie výpovede obž. G., ktoré realizoval po zadržaní a pri rozhodovaní o väzbe, kde tvrdil, že s ním žiadnu trestnú činnosť nepáchal. Ďalej namietal, že s obž. G. žiadal konfrontáciu, že ju obž. G. na HP odmietol, nechcel byť konfrontovaný, čo dokazuje, že klame. To obž. G. mu dodával OPL, nie naopak. Tiež namietal, že výpovede obž. G. a Y. nemôžu byť hodnotené z časti za vierohodné, z časti ako nevierohodné, takéto hodnotenie je podľa neho nesprávne. Namietal tiež, že okresný súd dlžobu obž. Y. voči nemu označil za nelogickú, nedokázateľnú, no pôžičku by vedel potvrdiť obž. G., lebo obž. Y. sa sťahoval do bytu obž. G. a bola to pôžička na bývanie. Ďalej obž. U. vytýkal okresnému súdu, že odmietol dôkaz výpisom z RT U. G. ako nadbytočný. Ide pritom o dôkaz, ktorý preukazuje skutočný zdroj OPL u obž. G.. Navrhol ako svedka vypočuť Z. H., ktorému sa obž. Y. na cele počas výkonu väzby zdôveril, kto bol jeho ozajstným dodávateľom OPL. Ďalej žiadal ako svedkov vypočuť osoby Z. D. a Z. U. ohľadom motivácie výpovede obž. Y., ktorý sa im počas výkonu väzby zdôveril, že po vynesení rozsudku nebol spokojný s trestom,

lebo prokurátor mu sľúbil nižší trest, ak bude vypovedať proti nemu. V ostatnom sa pridržiaval odvolania, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

Obž. Y. zahlásené odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Petra Kovácsa. V odvolaní uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za nezákonný rovnako, ako konanie ktoré mu predchádzalo. Okresnému súdu vytýkal, že tendenčne vychádzal len z výpovedí resp. ich častí, ktoré sú v jeho neprospech a úplne odignoroval tie výpovede resp. ich časti, ktoré svedčia v jeho prospech. Hodnotenie dôkazov zo strany okresného súdu preto porušuje nielen základné zásady trestného konania, ale je aj v rozpore s ustálenou judikatúrou. Je toho názoru, že v konaní nebolo preukázané, že by sa dopustil trestného činu, z ktorého bol uznaný za vinného. Poukázal na to, že vypovedá od začiatku konzistentne, že výpovede nemení, že sa ku skutku kladenému v obžalobe za vinu priznal a jediný urobil vyhlásenie o vine, v dôsledku čoho nepovažoval za potrebné sa ďalej k veci vyjadrovať.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia okresného súdu, namietal spáchanie skutku na viacerých osobách. K tomu uviedol, že drogy predával len jednému spoluobžalovanému, predaj ďalším osobám mu vykonaným dokazovaním nebol preukázaný. Takisto namietal spáchanie činu v značnom rozsahu. Okresnému súdu vytýkal, že vychádzal len z vlastného úsudku a predpokladov, pričom za vinu mu kladie „fantómové“ množstvá a hodnoty OPL, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, ani v zákone. Ohľadom rozsahu činu mal podľa neho okresný súd postupovať v zmysle zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Tiež namietal, že ani z odôvodnenia napadnutého rozsudku sa nedá zistiť, z čoho okresný súd pri určovaní hodnoty OPL vychádzal, ako určil množstvo OPL a toľkož nie je uvedené ako vôbec určil minimálne koncentrácie účinnej látky THC a minimálnu koncentráciu metamfetamínu a metylsulfonylemetánu (MSM) v danom množstve. Poukázal na to, že vina musí byť preukázaná jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností (R14/1964), rovnako tak úmyselné zavinenie (R 38/1971).

Obž. Y. v odvolaní ďalej namietal nesprávnu právnu kvalifikáciu zisteného skutku. Konkrétne namietal kvalifikačný znak - jeho páchanie po dlhší čas podľa § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., lebo podľa skutkovej vety rozsudku skutok páchal od mesiaca december 2017 do 18.09.2018, teda maximálne 10 mesiacov. Po dlhšom čase sa pritom rozumie doba dlhšia ako 1 (jeden) rok, čo vyplýva z judikatúry (napr. uznesenie NS SR z 08.07.2014 sp. zn. 2 Tdo 35/2014, Uznesenie NS SR z 29.10.2019, sp. zn. 4Tdo 49/2019, Rozsudok NS SR R 13/2012, ako ja stanovisko NS SR č. 1/2012, nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 810/2014 z 25.11.2014, ako II. ÚS 262/2016 z 15.06.2016) .

V odvolaní namietal aj výrok o treste. Uložený trest považuje za neprimerane prísny, vzhľadom na svoj zdravotný stav v podstate za trest doživotný. Je toho názoru, že pri ukladaní trestu mal okresný súd aplikovať ust. § 39 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. e), ods. 3 písm. c) Tr. zák. Takisto okresný súd nebral do úvahy ani poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. a), c), j), i), n) o) Tr. zák., pričom je nepochybné, že

- čin spáchal v ospravedliteľnom silnom citovom rozrušení v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby - zhubný nádor a s tým súvisiacia nastupujúca slepota ako dôsledok,
- viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, nemal ani len priestupky v doprave,
- priznal sa k spáchaniu trestného činu a svoje konanie úprimne oľutoval a
- napomáhal pri objasnení uvedeného trestného činu OČTK už od prvopočiatku prispel k odhaleniu a usvedčeniu ostatných spolupáchateľov.

Rovnako okresný súd nezohľadnil jeho vyhlásenie o vine, ktoré by inak v zmysle stanoviska NS SR z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, odôvodňovalo postup na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu. V ďalšej časti odvolania napadnutému rozsudku vytýkal, že jeho odôvodnenie nezodpovedá kritériám podľa § 168 odsek 1 Trestného poriadku, keďže sa obmedzuje iba na všeobecné konštatovania, nie je v ňom uvedené čím sa súd riadil, nie je vyhodnotená ani jedna jediná výpoveď či obžalovaných alebo svedkov a neobsahuje dokonca ani právny názor a ani dôvody prečo rozhodol ako rozhodol. Takéto odôvodnenie považuje za neobjektívne a alibistické. V odôvodnení sa okresný súd nijako nevyrovnal s jeho obhajobou, čo musí napraviť odvolací súd, inak budú porušené jeho základné ľudské práva.

V konečnom návrhu preto žiadal, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a sám rozhodol tak, že ho uzná za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zák. a uloží mu primeraný trest. Alternatívne žiadal, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 Tr. por. písm. b), písm. d) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obž. B. zahlásené odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Miroslava Zoboka.

V odvolaní uviedol, že smeruje proti voči všetkým výrokom rozsudku a namieta aj konanie, ktoré rozsudku predchádzalo.

Uviedol, že skutku, za ktorý bol odsúdený, sa nedopustil a zotrúva na výpovedi, ktorú učinil na HP. Poprel, že by mu obž. D. odovzdal marihuanu s celkovou hmotnosťou 99,77 g s priemernou koncentráciou THC 10% hmotnostných v plastovom vrecku s tlakovým uzáverom s rozmerom 27,5 cm x 18 cm, ktorá marihuana bola neskôr zaistená pri prehliadke iných priestorov v garáži na W. ulici č. XXXX v S. G.. Obž. D. takéto vrecká nepoužíval, používal vrecká s tlakovým uzáverom o rozmere 32,0 cm x 20,0 cm, ktoré boli u neho nájdené aj pri domovej prehliadke. Takýchto plastových vreciek s tlakovým uzáverom mu odovzdal desať rovnakých (v lete 2018 jedenkrát päť a druhý raz zasa päť), každé z nich s obsahom 100 g marihuany. O tom, že to plastové vrecko s tlakovým uzáverom s rozmerom 27,5 cm x 18 cm on ani obž. D. nedržali v roku svedčí aj fakt, že na ňom nebola ich DNA ani daktyloskopické stopy. Zaistená marihuana teda nepochádzala od neho resp. od obž. D., ale od iných osôb, keďže bolo preukázané, že obž. Y. a G. nakupovali predovšetkým tzv. indoor marihuanu, teda neporovnateľne kvalitnejší materiál.

Ďalej v odvolaní uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že s kvalitou ním dodanej marihuany pochádzajúcej od obž. D. nebol obž. Y. spokojný, lebo bola „slabá“. On nebol prichytený pri odovzdávaní, neexistuje teda tzv. „záchyt drog“, preto nebolo dokázané, akú marihuanu, v akej kvalite, resp. s akou priemernou koncentráciou THC obž. Y. odovzdal. A nemožno jednoznačne ustáliť ani to, že priemerná koncentrácia THC ako účinnej látky v ním dodanej marihuane dosiahla 2% hmotnostných.

V ďalšej časti odvolania namietal pokiaľ ide o hodnotu marihuany v čase spáchania skutku (III. štvrtrok 2018) v danom regióne, že okresný súd akceptoval odborné vyjadrenie NPJ, ktoré oboznámil na HP a v súvislosti s ním a tiež v zhode s ním vyhodnotil aj obsah výpovede svedkyne mjr. Mgr. H. R.. Je presvedčený, že takýmto spôsobom vyprodukovaný dôkaz o hodnote drogy je nezákonný, a to z dôvodov prezentovaných obhajcom v jeho záverečnej reči, najmä však preto, že ani odborné vyjadrenie NPJ, ani jeho pracovníčka - svedkyňa mjr. Mgr. H. R. rozhodne nevychádzajú z objektivizovateľných, riadne overiteľných údajov, na základe ktorých dochádza k určovaniu ceny drog, keďže tieto pochádzajú v rozhodujúcom rozsahu z níkym a ničím vôbec nepreverených tvrdení operatívnych pracovníkov NPJ NAKA. Konštatovanie okresného súdu, že vzhľadom k tomu, že cit. „OPL sú nelegálnym artiklom, ktorého cenu, výrobu, obchodovanie s nimi dokumentujú výlučne orgány činné v trestnom konaní a teda je vylúčená možnosť zabezpečiť túto informáciu iným spôsobom“, nemôže byť rozhodne dôvodom na akceptovanie neoveriteľných tvrdení operatívnych pracovníkov NPJ NAKA, resp. na základe ich „informácií“ vypracovaných listinných „dôkazných prostriedkov“ a z nich produkovaných „dôkazov“.

Obžalovaný B. ďalej namietal selektívne hodnotenie výpovedí obž. G. a Y., pokiaľ ide o cenu, za ktorú oni dvaja predávali marihuanu - cit.: „aj za sumu 10 Eur za gram“, ako aj výpoveď svedka T. T. a obž. U., ktorí si od nich mali za takúto sumu marihuanu kúpiť, avšak súd už neuviedol tie tvrdenia /výpovede/ obž. G. a Y., z ktorých vyplýva, že za vyššie sumy predávali tzv. indoor marihuanu, avšak od neho kúpil obž. Y. len tzv. outdoor marihuanu - oveľa nekvalitnejšiu, ktorú nikto nechcel. Súd nepoukázal ani na tie tvrdenia /výpovede/ obž. G. a Y., v ktorých uvádzali, že za ním dodanú marihuanu mu obž. Y. zaplatil sumu v rozmedzí 2 € za gram až 2,40 € za gram! Cena, za ktorú obž. G. a Y. predávali ním dodanú marihuanu konečným spotrebiteľom, pritom nebola v trestnom konaní objektivizovaná. Poukázal aj na výpoveď obž. Y., že veľká časť ním dodanej marihuany nebola /okrem jej nekvality/ vôbec použiteľná (bola plesnivá), preto ani nebola spôsobilá na jej predaj konečným spotrebiteľom. V tomto rozsahu súd výsledky vykonaného dokazovania, resp. tieto dôkazy vôbec nevyhodnotil, hoci by to bolo bývalo v jeho prospech. Z prezentovaných dôvodov sa nemôže stotožniť s ustálením skutkového a právneho záveru okresného súdu o jeho vine vo vzťahu ku skutku právne kvalifikovanému podľa ustanovenia § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zák., teda že čin spáchal vo väčšom rozsahu. Je toho názoru, že svojím konaním nepochybne naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa ust. § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., k čomu sa priznáva.

V konečnom návrhu žiadal, aby krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d) Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Prostredníctvom svojho obhajcu sa obž. B. vyjadril aj k odvolaniu prokurátora. Podľa neho prokurátor opomína princíp zachovania jednoty skutku a poukázal na to, že prokurátor jeho konanie v obžalobe právne kvalifikoval podľa ust. § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák., že z dokazovania na HP nevyplývala žiadna taká nová skutočnosť, ktorá by odôvodňovala postup navrhovaný prokurátorom. Prokurátor jeho vyjadrenie na HP dňa 3.6.2020 k mobilnému telefónu zn. CAT čiernej farby, že mu patril a používal ho na komunikáciu s obž. Y. ohľadne marihuany na prelome mesiacov júl a august,

dezinterpretuje v tom smere, akoby sa vyjadril k obsahu konkrétnej SMS alebo telefonátu, resp. akoby sa vyjadril, že spomínaný mobilný telefón používal v rozhovoroch s obž. Y. výlučne na komunikáciu ohľadne marihuany. To však nie je pravda. Zmyslom tohto vyjadrenia bolo priznanie, že predmetný mobilný telefón používal pri páchaní trestnej činnosti. Vo vzťahu ku žiadnemu z dôkazov získaných z ITP /žiadnemu z telefonických hovorov ani SMS/ sa nevyjadril, že práve v ich rámci komunikoval s obž. Y. ohľadne marihuany, resp. že v nich marihuanu /zastretou formou/ spomínal.

Ďalej uviedol, že o jeho údajnej participácii na trestnej činnosti obž. D. /na jeho skutku/ nebol na HP produkovaný taký dôkaz, ktorý by ho z takéhoto konania usvedčoval. Oproti prípravnému konaniu teda nedošlo k zmene dôkaznej situácie v jeho neprospech, čo v tomto smere vyhodnotil aj súd. Z odvolania prokurátora nie je zrejmé, z čoho konkrétneho vyvodzuje preukázanie jeho zavinenia vo vzťahu k dikcii § 172 ods. 4 písm. c/ Trestného zákona (veľký rozsah), ani z akých konkrétnych dôvodov namieta správnosť určenia rozsahu ním spáchaného skutku súdom. V tomto smere poukázal na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku. Pokiaľ ide o prokurátorom namietanú aplikáciu ust. § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Tr. zák., nesúhlasí s prokurátorom, že v jeho prípade nedošlo v žiadnom smere k priznaniu. V tomto smere poukázal opäť na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku. Naďalej zotrváva na názore, že svojím konaním nepochybne naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa ust. § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., no trvá súčasne na tom, že svojím konaním nenaplnil znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty tohto trestného činu v zmysle dikcie ust. § 172 ods. 2 písm. e) Tr. zák.

Obž. D. zahlasené odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Miroslava Jánošíka.

V odvolaní uviedol, že smeruje proti voči všetkým výrokom rozsudku a namieta aj konanie, ktoré rozsudku predchádzalo.

Pokiaľ ide o konanie, podľa neho mala obžaloba zjavné nedostatky, no napriek tomu ju okresný súd prijal. Chybou obžaloby podľa neho bolo, že ich prokurátor zažaloval ako organizovanú skupinu, čo od začiatku oni popierali a ani sa to nepreukázalo, avšak znemožnilo to jemu a ďalším obžalovaným realizovať vyhlásenie o vine. Chybou podľa neho bolo aj to, že v obžalobe nebola nijako zdôvodnená otázka jeho zavinenia vo vzťahu k veľkému rozsahu činu podľa § 172 ods. 4 písm. c) Tr. zák., navyše rozsah činu bol u neho ustálený nesprávne a nezákonne. Ďalej namietal, že hoci v obžalobe u neho prokurátor spáchanie skutku po dlhší čas podľa § 138 písm. b) Tr. zák. nežaloval, okresný súd ho odsúdil aj s použitím tohto kvalifikačného znaku bez toho, aby ho na toto sprísnenie upozornil. Za chybu označil aj to, že v obžalobe pre neho prokurátor trest prepadnutia majetku nežiadal, no napriek tomu mu bol uložený. A pokiaľ ide o jeho prepadnutý majetok, na HP v tomto smere nebol vykonaný žiaden dôkaz, čo tiež považuje za chybu.

Ďalej namietal chyby v napadnutých výrokoch rozsudku. Konkrétne namietal, že mu v konaní nebol preukázaný úmysel spáchať drogovú trestnú činnosť vo veľkom rozsahu, konkrétne nebola mu preukázaná vedomostná zložka zavinenia, že by mal aspoň predstavu, že hodnota zaisteného konope dosahuje minimálne 133.000 €. S otázkou jeho zavinenia sa okresný súd v odôvodnení nevyrovnal, napadnutý rozsudok je preto v tejto časti nepreskúmateľný. V tomto smere poukázal na svoje výpovede, v ktorých uvádzal, že za upotrebitelnú časť rastliny považoval len 5%, lebo strihal len 25 cm zvršky rastlín, kde boli šišky (plody, súkvetie, puky atď.), keďže len tie obsahujú THC. Listy a stonky ho nezaujímali, preto až 95 % rastliny považoval za neupotrebitelnú časť. Svedčí o tom aj marihuana v plastových vreckách zaistená u neho pri domovej prehliadke ako stopy č. 3, 4 a 5, kde boli len šišky. Namietal skutočnosť vyplývajúcu z výpovede znalkyne Dr. Zliechovcovej, že rastliny označené ako stopa č. 9 v laboratóriu ešte o niečo dosušili. Dosúšať rastliny v podmienkach kvalitne vybaveného KEÚ PZ je podľa neho neprípustné, tu poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Tdo 22/2019. Expertízne skúmanie takto dosušených vzoriek je pre trestné konanie nepoužiteľné.

V ďalšom namietal vyčíslenie hodnoty zaistej marihuany a spochybňoval správnosť záverov znaleckého posudku KEÚ PZ CES: PPZ-KEU-SL-EXP- 2018/2549 z 26. októbra 2018. Poukázal na to, že u neho boli zaistené aj rastliny marihuany na koreni, niektoré len čiastočne vysušené, kde určenie množstva obvyklých dávok (obvykle sa fajčia vysušené kvety a vrcholové listy okvetia) vyžadovalo ďalšie spracovanie rastlín už v rámci prebiehajúceho trestného stíhania a bez jeho účasti. Namietal spôsob odoberania reprezentatívnej vzorky a jej homogenizáciu, keď do upotrebitelnej časti boli zahrnuté nielen kvety a vrcholové listy okvetia, ale aj ostatné listy a následne bol zistený podiel účinnej látky a množstvo jednotlivých dávok. Uvedenou homogenizáciou materiálu došlo podľa neho k zmareniu možnosti určiť množstvo obvyklých dávok marihuany, ktoré sa dali získať zo zaistených rastlín, keďže homogenizovaná zmes obsahovala aj listy a menšie vetvičky,

ktoré podľa verejne dostupných informácií pre malý obsah THC oproti vrcholovej časti rastliny zvyčajne v podstatnej miere neobsahuje obvyklá dávka marihuany. Z fotodokumentácie o zaistení rastlín pritom vyplýva, že listy predstavovali podstatnú časť rastliny, preto logicky v rámci homogenizácie zrejme museli tieto listy podstatne ovplyvniť hmotnosť homogenizovaného materiálu, z ktorej hmotnosti vychádzali orgány činné v trestnom konaní pri určovaní hodnoty drogy. Homogenizovaním zaistených rastlín došlo k ustáleniu jednej dávky drogy v kvalite, ktorá vzhľadom na množstevnú prevahu častí rastliny, ktorá sa zvyčajne nevyskytuje v obvyklej jednorazovej dávke tohto druhu drogy, zrejme nezodpovedá kvalite obvyklej dávky marihuany. Z uvedeného dôvodu hmotnosť takto homogenizovanej hmoty nemôže byť objektívnym podkladom pre určenie hodnoty drogy za účelom ustálenia následku uvedeného v ustanovení § 172 Tr. zák. Dôkazom tohto tvrdenia je aj to, že s rastúcou výškou zadržaných rastlín konope podľa znaleckého posudku podiel THC klesal a pri rastlinách dosahujúcich výšku 300 cm bol najnižší. Logickým dôvodom toho bola tá skutočnosť, že vyššie rastliny obsahovali väčší podiel listov a vetvičiek. Tu poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/74/2017, či rozhodnutie NS SR sp. zn. 6 Tdo 28/2016.

Znaleckému posudku ďalej vytykal, že sa netýkal všetkých u neho zaistených rastlín, ale vychádzal len zo skúmania predložených vzoriek, ktoré vzorkovanie vyššie v texte spochybnil. Množstvo účinnej látky je preto podľa neho nejasné, keďže každá rastlina má iný obsah THC. Nie je tiež zrejme ako boli vzorky odobraté, preto je posudok v rozpore so zákonom č. 139/98 Z.z. (resp. jeho novelou v znení zákona č. 287/2018 Z.z.).

V ďalšom sa venoval nesprávosti použitia metodiky KEU PZ v prípade posudzovania trestnosti trestného činu podľa 172 Tr. zák., Výsledkom použitia tejto metodiky sú neprímerane vysoký počet jednotlivých dávok, neprímerane malý obsah účinnej látky v jednej dávke a neprímerane vysoká cena drogy, ktoré nezodpovedajú podmienkam existujúcim na čiernom trhu. Tu poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave z 13. mája 2010, sp. zn. 4To/65/2010, Krajského súdu v Trnave z 20. mája 2010, sp. zn. 6To 59/2009 či rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Tdo 32/2012.

Taktiež namietal záver „meraní“ KEU PZ že: „rastlinný materiál zodpovedá 124.793 - 275.848 bežným jednotlivým dávkam konopy.“ Uvedený postup KEU PZ nemá oporu v zákone ani vo vykonaných dôkazoch. Ust. § 135 ods.2 Tr. zák. je interpretačné ustanovenie len a výlučne pre výklad pojmu prechovávanie drogy pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu uvedený v § 171 ods. 2 Tr. zák., čo reprezentuje najviac desaťnásobok obvykle jednorazovej dávky na použitie a to pre osobnú spotrebu. On je ale stíhaný pre § 172 Tr. zák., nemal v úmysle zaistené konope držať či prechovávať pre vlastnú spotrebu, preto nie je v žiadnom prípade prípustné použiť pri stanovení počtu obvykle jednorazových dávok v rozsahu stanovenom v § 172 ods. 4 písm. c) Tr. zák. ustanovenie § 135 ods. 2 Tr. zák., pretože pojem uvedený v tomto ustanovení, t. j. vo väčšom rozsahu nie je totožný s pojmom vo veľkom rozsahu uvedený v § 172 ods. 4 písm. c) Tr. zák. a nemožno si vypomáhať pri stanovení druhého pojmu vo veľkom rozsahu pojmom vo väčšom rozsahu.

Citujúc rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/65/2010 je toho názoru, že pokiaľ ide o kvalifikovanú skutkovú podstatu podľa § 172 ods. 4 Tr. zák., tak zavinenie sa môže vzťahovať len k veľkosti (hmotnosti) kompletného konope, preto je možné kvalifikovanú skutkovú podstatu vyvodit' len z ceny celkového množstva zaisteného konope, nie z ceny jednotlivých dávok, nakoľko on nemohol ani len objektívne vedieť, aké množstvo by neskôr v čase zberu z úrody skutočne získal. Koncentráciu účinnej látky je bezpochyby možné zistiť len v laboratórnych podmienkach, k čomu však prišlo ešte v štádiu dozrievania rastlín. Určovanie jednotlivých dávok zo strany KEU PZ a OČTK považuje za určité dotváranie skutkového deja, čo je neprípustné. Postup, kedy KEU PZ pri výpočte jednotlivých dávok vychádza len z množstva účinnej látky v zaistenej droge, je neprijateľný. To isté platí o obžalobe podanej prokurátorom.

V ďalšej časti odvolania namietal finančné vyjadrenie hodnoty omamnej látky. Zo zaužívanej praxe vyplýva, že sa spravidla postupuje tak, že KEU PZ stanoví počet jednotlivých priemerných dávok, ktoré možno pripraviť zo zaistenej omamnej látky a následne NPJ na základe počtu týchto dávok a ceny jednotlivých dávok stanoví finančné vyjadrenie hodnoty omamnej látky. To sa udialo aj v tomto prípade, kedy NPJ znalcom zistené hausnumera vynásobila čiastkou 10-15 €/g marihuany, čím sa dospelo k sume 616.156 € ž 924.234 €. Podľa zverejnených údajov samotnej NPJ bola cena za gram konope pre Trnavský v čase zaistenia konope 18.9.2018 stanovená v rozpätí 10-15 €/g, ale v tom čase boli rastliny ešte nedozreté, nakoľko boli zaistené týždeň pred plánovaným zberom. Už o 12 dní neskôr, od 1.10.2018, uvádza NPJ cenu konope pre ten istý kraj v polovičnom rozpätí 5-10 €/g. Podľa obžalovaného D. malo konope dozrieť v 4. a nie v 3. štvrtroku 2018 a vtedy mala byť zisťovaná aj jeho cena. Z uvedeného vyčíslenia NPJ takisto nevyplýva cena gramu marihuany outdoor a indoor, hoci cena marihuany outdoor je výrazne nižšia, čo potvrdzuje aj vykonané dokazovanie. NPJ monitoruje cenu OPL

na čiernom trhu, pričom vychádza zo zistení OČTK. V Správe NPJ o stave a vývoji drogovej scény na území Slovenskej republiky za rok 2018 sa na str. 32 uvádza, že v akcii „STROM“, ktorá súvisí s drogovou činnosťou obžalovaných v tomto konaní, bolo celkovo zaistených 64.889,01 g marihuany v hodnote 648.880,10 € až 973.320,15 €. Cena na čiernom trhu bola NPJ v 3. štvrťroku 2018 stanovená preto na 10-15 € /g konope. Aj uvedený údaj z akcie „STROM“ bol podkladom, z ktorého potom NPJ určila cenu konope na čiernom trhu pre Trnavský kraj za celý rok 2018 v čiastke 5 - 10 €/g. Z uvedeného matematicky vyplýva, že v ostatných posudzovaných prípadoch musela byť cena konope na čiernom trhu v Trnavskom kraji výrazne nižšia ako 5-10 €/g marihuany, aby NPJ po spriemerovaní všetkých výsledkov mohla dospieť k vyššie uvedenej cene. V 1. štvrťroku 2019 stanovila NPJ cenu konope na čiernom trhu na 3-20 €/g konope, čiže najnižšia cena, z ktorej podľa uznesenia NS SR sp. zn. 6 To 17/2003 treba vychádzať bola 3 €. Z výpovede svedkyne mjr. Mgr. H. R. z NPJ jednotky na HP konanom 10.12.2019, k hodnote konope na čiernom trhu, vyplynulo, že NPJ neskúma množstvo ani čistotu dávky, počet prípadov, z ktorých sa z prieskumu hodnota OPL zisťuje, aké osoby slúžili ako vzorka o hodnote drogy, či sú informácie od nich pravdivé, ako kvalitné OPL si kupovali, a koľko účinnej látky v nich bolo. Svedkyňa nevedela určiť koľko osôb si podľa prieskumu kúpilo konope outdoor a koľko indoor. Nevedela sa vyjadriť k obsahu účinnej látky v konope, ani zdôvodniť veľmi výrazné zmeny ceny konope na čiernom trhu v TK, ktorých najnižšia cena sa v priebehu len niekoľkých mesiacov menila aj o 333 % /3.Q.2018 - 10€, 4.Q.2018 - 5 €, 1.Q.2019 - 3 €, 3.Q.2019 - 10 €/g. Vyjadriť sa nevedela ani k tomu, či údaje o cene konope na čiernom trhu zistené NPJ sú zhodné so správou Európskeho monitorovacieho centra pre drogy a drogové závislosti. V tejto súvislosti svedkyňa uviedla, že sa nevie vyjadriť z toho dôvodu, že za rok 2018 ešte táto správa nebola vydaná. Národné monitorovacie centrum SR pre drogy zverejnilo poslednú svoju správu v roku 2012. Cenu za určité množstvo marihuany v 3. štvrťroku 2018 nemožno mechanicky odvodiť od ceny v inom roku, pričom poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4 To/36/2015. Svedkyňa nevedela, iba predpokladala, že existuje rozdiel medzi maloobchodnou a veľkoobchodnou cenou, a NPJ ju podľa jej slov nezisťuje. Tu obžalovaný poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1To/174/2010, podľa ktorého zo štatistických údajov, ako aj doterajšej súdnej praxe je zrejmé, že na čiernom trhu je rozdielna hodnota drogy, pokiaľ bola zaistená v celkovom objeme /veľkoobchodná cena/ oproti hodnote po rozpočítaní na jednotlivé dávky /maloobchodná cena/. Hoci údaje získané ako podklad pre stanovenie ceny konope na čiernom trhu treba podľa súdnej praxe overiť, svedkyňa v tejto súvislosti uviedla, že si to nevie predstaviť. Z výsluchu svedkyne vyplýva, že NPJ podklady z prieskumu neoveruje a iba ich prepíše do tabuľky monitorovania cien OPL na čiernom trhu na území SR za určené obdobie a následne ich zverejní. Z vyčíslenia ceny OPL na čiernom trhu vyplýva, že údaje v ňom sú neverifikované, súčty rôznych čísel z neovereného prieskumu polície, ktoré v žiadnom prípade nemôžu slúžiť ako dôkaz v prebiehajúcom trestnom konaní. Údaje NPJ vychádzajú z pochybných a štatisticky neoveriteľných údajov, preto aj otázku objektívnosti a nezáujatosti takého dôkazu treba vyhodnotiť ako pochybnú. Pri určovaní ceny drogy na čiernom trhu treba vychádzať z údajov nezávislých orgánov mimo polície, pričom obžalovaný D. poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/36/2015.

V ďalšom obžalovaný poukázal na vyjadrenia spoluobžalovaných, že marihuana outdoor bola prakticky nepredajná, že celkovo za marihuanu obdržal 1.950 € a na to, že ním vypestovanú outdoor marihuanu sa nepodarilo ďalej predáť. Nižšiu cenu outdoorovej marihuany potvrdzujú predovšetkým výpovede obžalovaných G., Y. a B..

V danom prípade sa nejedná o akademické, ničím nepreukázané a nepreskúmateľné odhady cien NPJ na čiernom trhu, ale ide o výpovede konkrétnych páchatel'ov, ktorí sa k drogovej trestnej činnosti priznávajú. Názor okresného súdu, že hodnota konope uvedená v odbornom vyjadrení zodpovedá výpovediam obžalovaných G. a Y., ktorí uviedli, že konope predávali aj za sumu 10 € za gram je vytrhnuté z kontextu, oni totiž hovorili o indoorovej marihuane výrazne vyššej kvality získanej od obžalovaného U.. Poukázal na výpoveď obžalovaného Y., ktorý pri výsluchu 6.3.2019 uviedol: „ B. doniesol tú vzorku, ja som ju dal následne G. a G. sa vyjadril tak, že nechodme do toho, lebo, že on má odberateľov na tú marihuanu indoor, a že nebude za nikým chodiť a prosíkať sa mu, aby si to zobral. Toto som tlmočil aj B. a on mi povedal, že nech aspoň niečo zoberiem, že uvidím, že možno niekto bude, nech to skúsím. Nespomínam na presné množstvo tej vzorky, ktoré B. doniesol, nebolo toho veľa, niečo okolo 200 gramov, zložili sme to v garáži, tam som to nechal, že keby náhodou, keby niekto niečo chcel. Viem, že raz sme to mali v kufri, keď sme to pozerali, tak to bolo navlhnuté, chytilo to pleseň, rozdelili sme to, zostala tam možno polovica z toho čo sme doniesli, ostatné sme vyhodili. Nič sa z toho nepredalo. To sa tam aj v rámci prehliadky našlo. Ja som B. nič nevyplácal, lebo som ani nevedel, či to pôjde alebo nie, tak to aj skončilo. Keď sme sa ešte dohadovali, či to mám zobrať alebo nie, tak určite padla aj otázka, že za koľko, akú sumu, to je jasné. Padla aj cena, že za koľko by mi to B. predal. Mohla tam byť cena ta nejak 2 eurá, ale že to dohodneme ešte podľa množstva, ktoré

by sme zobrali. Tá cena bola orientačná." Obžalovaný G. dňa 2.10.2018 uviedol: „Ja som nikdy nebol pritom, keď Y. nakupoval marihuanu od B.. Viem, kedy bola marihuana od B., lebo tam bol rozdiel. U. marihuana bola kvalitnejšia, bol to indoor. Rozdiel viem preto, lebo som to vyskúšal, zapálil si a rozdiel poznal. Ešte chcem doplniť, že indoor sa predával drahšie ako marihuana voľne pestovaná". Obž. G. dňa 27.2.2019, na otázku či nakupovali a predávali aj outdoorovú marihuanu, uviedol : „Ja určite nie, viem, že nakupoval Y.. Vyjadroval sa k nej slovami, že ju má od nejakého známeho. Nedoniesol toho veľa, väčšina z toho aj zostala v garáži, kde bola následne políciou zaistená. Marihuana sa predáva ako indoor aj ako outdoor, ak máte v ponuke indoor, outdoor sa ťažko predáva. Konzumenti chcú lepší tovar." Predpokladanú nižšiu cenu marihuany outdoor potvrdila aj znalkyňa Dr. Zliechovcová, ktorá na HP konanom 21.11.2019 uviedla: „Pri indoorovom pestovaní sa spravidla získa kvalitnejší materiál, pretože je mu venovaná starostlivosť pravidelná, čo sa týka výberu pôdy, hnojenia, pravidelného zavlažovania, používa sa tam umelo teplo, svetlo, čiže týmto spôsobom potom sa dosahuje vyšší obsah THC rastlín. Pri pestovaní outdooru spravidla býva obsah THC nižší."

Obžalovaný namietal, že si okresný súd bez odôvodnenia v plnom rozsahu osvojil tvrdenia znalkyne Dr. Zliechovcovej ako aj svedkyne R., hoci obhajoba poukazovala na rozpory v nich uvedených. Argumenty obhajoby tak zostali bez povšimnutia. Prístup okresného súdu podľa obžalovaného D. výstižne charakterizuje text na str. 14 napadnutého rozsudku, podľa ktorého mu bolo /okrem iného/ zaistené 14 ks rozvetvených, čiastočne vysušených rastlín rodu *Canabis*, 14 ks odstrihnutých rozvetvených čiastočne vysušených rastlín rodu *Canabis* a 40 ks odstrihnutých sušených rastlín rodu *Canabis*. Uvedené rastliny, ktoré on dobrovoľne vydal, boli vyseknuté na koreni počas vegetačného obdobia a preto neboli ani nemohli byť „čiastočne vysušené ani sušené." Nepravdivé tvrdenie o vysušení týchto zaistených rastlín je uvádzané už v samotnom uznesení o vznesení obvinenia a použitím kopírovania textu sa následne objavilo v texte obžaloby, dokonca aj v napadnutom rozsudku.

V ďalšej časti odvolania obžalovaný D. namietal domovú prehliadku, ktorú označil za nezákonnú. Za nezákonné a nepoužiteľné označil dôkazy pri nej získané. Nezákonnosť domovej prehliadky videl v tom, že na výzvu polície veci špecifikované v príkaze na domovú prehliadku dobrovoľne vydal, čím podľa neho odpadol dôvod vykonania domovej prehliadky. Zápisnica o domovej prehliadke neobsahuje zákonné náležitosti, lebo v nej nie je uvedené, že mu bolo umožnené dobrovoľne vydať veci a nie sú v nej uvedené ani dôvody, pre ktoré sa k nej prišlo napriek tomu, že veci opísané v príkaze dobrovoľne vydal.

S poukazom na vyššie uvedené je toho názoru, že je konanie malo byť kvalifikované iba podľa § 172 ods. 1 príp. ods. 2 Tr. zák. a tomu mal zodpovedať aj uložený trest.

Pokiaľ ide o trest, tento považuje za neprimerane prísny. Poukazujúc na ust.

§ 34 ods.

3, ods. 4 Tr. zák. uviedol, že z predaja marihuany dosiahol finančný príjem len 1.950 €, viac marihuany pre jej nekvalitu nepredal. Tento minimálny následok jeho trestnej činnosti je v príkrom nepomere s uloženými trestami odňatia slobody a prepadnutia majetku, a to v čase nezvratného celosvetového trendu legalizácie pestovania a predaja marihuany. Poukázal na prevahu poľahčujúcich okolností, úplne čistý priestupkový register, dobré hodnotenie z výkonu väzby, svoj vek 61 rokov a vážny zdravotný stav, pre ktorý môže mať uložený trest pre neho fatálne následky.

V konečnom návrhu preto žiadal, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/ a písm. e/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol rozsudkom vo veci.

Písomným podaním doručeným okresnému súdu 23. júla 2020 zhlásil odvolanie aj obž. X.. Odvolanie podal len čo do výroku o treste a písomne ho odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Zuzany Csenkyovej.

V odvolaní uviedol, že uložený trest považuje za nezákonný a neprimerane prísny. Je toho názoru, že mu trest mal byť znížený nielen o 1/3 podľa § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Tr. zák., ale ešte výraznejšie postupom podľa § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Tr. zák., keďže sú u neho dané hneď tri poľahčujúce okolnosti a síce, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život (§ 36 písmeno j) Tr. zák.), že sa k trestnej činnosti priznal a oľutoval ju a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Poukázal na to, že sa od začiatku k drogovej trestnej činnosti priznával, pred súdom urobil vyhlásenie o vine s tým rozdielom oproti obžalobe, že nebol členom organizovanej skupiny, len preto jeho vyhlásenie súdom prijaté nebolo. Svojou výpoveďou usvedčoval obž. Y., okrem neho ešte pozná obž. G., ktorý ho z obž. Y. zoznámil. V konaní nerobil žiadne prietahy. Zdôraznil, že z drogovej činnosti nemal žiadny profit, dopustil sa jej len preto, aby si zabezpečil drogu pre seba a opísal udalosti, ktoré ho k drogám priviedli. Ďalej v odvolaní poukázal na svoje osobné pomery, kde zdôraznil, že nikdy predtým neprišiel do rozporu so zákonom, že je dobrý človek, empatický, s ochotou pomáhať, že má 36 rokov, pred vzatím do väzby brigádnicke pracoval a býval s rodičmi v usporiadanej domácnosti. Dodal, že jeho rodičia jeho odsúdenie pociťujú ako veľkú ujmu, pričom trest má postihovať iba páchatela tak,

aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Aj z výkonu väzby, kde si prešiel hlbokou sebareflexiou, je hodnotený pozitívne. K trestnej činnosti má kritický postoj. Všetky tieto skutočnosti svedčia o tom, že účel trestu u neho splní aj trest kratšieho trvania než ten, ktorý mu bol uložený.

V konečnom návrhu preto žiadal, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výrok o treste zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Alternatívne žiadal, aby krajský súd o jeho treste sám rozhodol tak, že mu uloží ešte nižší trest a to s použitím ust. § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona.

Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie 2. októbra 2020.

Za účelom prejednanja podaných odvolaní nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 8. decembra 2020. Verejného zasadnutia sa zúčastnil prokurátor, obhajcovia obžalovaných ako aj samotní obžalovaní, ktorých účasť bola v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 zabezpečená prostredníctvom video-konferenčného zariadenia podľa § 61b Trestného poriadku z ÚVV a ÚVTOS Leopoldov. Obhajoba voči tomuto postupu neuplatnila žiadne výhrady.

Pokiaľ ide o dokazovanie, obž. U. žiadal doplniť dokazovanie, chcel vypočuť svedka Z. H., ktorý má spochybníť výpoveď obž. Y., ďalej svedka Z. D., ktorý by mal rovnako spochybníť výpoveď obž. Y. a napokon žiadal vypočuť aj svedka Z. U., rovnako aj tento svedok má spochybníť výpoveď obž. Y.. Obhajca obž. U. JUDr. Tibor Timár uviedol, že trvá na doplnení dokazovania v zmysle podania z 26. októbra 2020, konkrétne žiadal oboznámiť podstatnú časť trestného spisu OS Trnava sp. zn. 4Tk/1/2020 týkajúcu sa obž. H. a spol., v ktorom sa nachádzajú dôkazy preukazujúce skutočnosť, že v rozhodnom čase obž. U. nepáchal žiadnu drogovú činnosť. Iné návrhy na doplnenie dokazovania neboli.

Krajský súd návrhy obž. U. na doplnenie dokazovania odmietol ako nadbytočné. Vykonané dokazovanie podľa názoru krajského súdu bezpečne preukázalo spáchanie skutku obž. U., ďalšie dokazovanie by v tomto smere bolo nadbytočné.

Následne krajský súd pristúpil ku konečným návrhom. Prokurátor sa pridržiaval konečného návrhu sformulovaného v písomnom odôvodnení odvolania a čo sa týka odvolaní obžalovaných, tieto navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajcovia obžalovaných sa v podstate pridržiavali písomne zdôvodnených odvolaní a konečných návrhov v nich uvedených. Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, obhajcu obž. B. JUDr. Miroslav Zobok ho navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obž. G. sa v konečnom návrhu pridržiaval prednesu svojho obhajcu, svoje konanie oľutoval a žiadal, aby mu krajský súd vymeral primeraný trest a mohol sa vrátiť k svojej rodine.

Obž. Y. v konečnom návrhu uviedol, že mu je veľmi ľúto skutku, ktorého sa dopustil, bol jediný, ktorý svoju trestnú činnosť od prvopočiatku doznal, oľutoval a spolupracoval s OČTK už pri zadržaní, počas celého predsúdneho, ako aj súdneho konania. Dal vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní bez akýchkoľvek výhrad. Nevie pochopiť, prečo súd neprijal jeho vyhlásenie a do dnešného dňa mu to nebolo odôvodnené, napriek tomu dostal jeden z najvyšších trestov, preto žiadal, aby bol spis vrátený a trest znížený v rámci zákonných limitov.

Obž. U. sa v konečnom návrhu pridržiaval písomne zdôvodneného odvolania a dodal, že verí v spravodlivé súdne rozhodnutie.

Obž. B. v konečnom návrhu uviedol, že ľutuje čo spravil, chcel len pomôcť staršiemu priateľovi, lebo nemal na lieky, nemal z toho žiaden finančný ošoh, napriek tomu vie, že ho to neospravedlňuje. Dodal, že verí v spravodlivé rozhodnutie súdu a verí aj v to, že bude čím skôr so svojim synom a snúbenicou.

Obž. D. v konečnom návrhu uviedol, že sa pridržiava prednesu svojho obhajcu, je mu ľúto, čo sa stalo, svoje konanie ľutuje a priznáva sa k nemu, išlo len o excés, pretože pred zadržaním viedol riadny život, nebol jediný krát priestupkovo riešený. Ďalej uviedol, že súdom vymeraný trest by mal byť primeraný, adekvátny k následku, mal by byť rovnako výchovný a reflektovať na možnosti nápravy odsúdeného. Uložený 15-ročný trest označil za neoprávnený, žiadal napadnutý rozsudok a uložiť trest primeraný, zodpovedajúci okolnostiam a následku trestnej činnosti, ako aj jeho zdravotnému stavu a veku. Od počiatku sa k trestnej činnosti priznával, svoju výpoveď nemenil nikdy a neprispôboval k výpovediam ostatných spoluobžalovaných. Nikdy nebol členom organizovanej skupiny, ani dilerom drog, nikdy nemal úmysel predávať marihuanu získanú z listov a vetvičiek, svedčí o tom aj to, že pri zásahu polície mu bola zaistená nasáčkovaná marihuana získaná výhradne z plodov a kvetov. Nechápe, prečo by mal byť potrestaný za marihuanu z listov a vetvičiek, čo nikdy ani nezužitoval a nemal to ani v úmysle. Podľa rozsudku mu bola zaistená marihuana v hodnote 616.923 €, ide o úplný nezmysel pokiaľ ide o hodnotu drogy. Zopakoval, že mu je ľúto, čo sa stalo.

Obž. X. sa v konečnom návrhu pridržiaval prednesu svojej obhajkyne a svoje konanie oľutoval.

Podľa § 315 Tr. por. o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 odsek 1 Tr. por., odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaných odvolaní preskúma napadnuté výroky rozsudku a zistil, že odvolanie podali oprávnené osoby (prokurátor a obžalovaní), v zákonom stanovenej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

Následne s poukazom na ust. § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Pokiaľ ide o konanie, krajský súd prieskumom nezistil také podstatné chyby, ktoré by mali vplyv na správnosť a úplnosť skutkových zistení a súčasne by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Naopak, prieskumom krajský súd zistil, že okresný súd po obdržaní obžaloby vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne a v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k správne rozhodnutiu čo do výroku o vine u všetkých obžalovaných, čo do výroku o trest u všetkých okrem obž. G. a Y. a čo do výroku o ochrannom opatrení u všetkých obžalovaných, ktorým boli uložené.

Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. správne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé a spĺňa kritériá predpokladané ust. § 168 ods. 1 Tr. por. Krajský súd voči odôvodneniu napadnutého rozsudku nemá podstatné výhrady, preto si ho v podstatných častiach osvojuje.

Súčasne je potrebné stranám pripomenúť, že tak okresný, ako aj krajský súd nie sú povinné dať odpoveď na všetky ich uplatnené námietky, ale len na tie, ktoré sú kľúčové pre posúdenie veci v otázke viny a na ňu nadväzujúcich výrokov o treste a ochrannom opatrení. Týmto pravidlom sa riadil aj krajský súd pri argumentácii k odvolacím námietkam obžalovaných.

K odvolaniu prokurátora v neprospech obž. B.

Okresný súd sa na str. 45 odôvodnenia napadnutého rozsudku venoval otázke, prečo obž. B. a obž. D. nekonali ako spolupáchatelia. Podľa okresného súdu nebolo preukázané, že by mal obž. B. vedomosť o celom rozsahu trestnej činnosti obž. D., ani že by mu s pestovaním marihuany akokoľvek pomáhal. Jeho jedinou aktivitou bolo na požiadanie obž. D. prediť určité množstvo marihuany obž. Y.. Trestná činnosť ohľadne 1.000 g marihuany bola obž. D. páchaná do momentu odovzdania marihuany obž. B., ktorý jej páchanie začal prevzatím marihuany a ukončil odovzdaním marihuany obž. Y.. Napokon obž. B. odovzdal časť kúpnej ceny vo výške 1.950 € obž. D., pričom sumu 50 € si ponechal na benzín, ktorý predstavoval jeho náklady na jej odovzdanie. Preto u obž. B. nebolo možné ustáliť veľký rozsah činu zhodne ako u obž. D..

Krajský súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, že vykonaným dokazovaním nebolo bez dôvodných pochybností preukázané, že by obž. B. konal ako spolupáchateľ obž. D. resp., že by obž. B. mal vedomosť o skutočnom rozsahu trestnej činnosti obž. D..

K odvolacím námietkam prokurátora krajský súd uvádza, že na ich spolupáchateľstvo nemožno usudzovať z toho, že boli susedia, ani z toho, že bol medzi nimi blízky vzťah, nad rámec bežnej známosti a v rôznych veciach si pomáhali. Za nepodloženú domnienku považoval krajský súd tvrdenie prokurátora, že obž. D. by bez obž. B. marihuanu prediť nevedel. Obž. D. si vedel sám zadovážiť kvalitné španielske semeno a z neho marihuanu dopestovať, nie je dôvod domnievať sa, že by ju nevedel sám aj prediť. Ním produkované množstvo svedčí o tom, že musel mať vybudovanú vlastnú odberateľskú sieť, zvlášť keď sa obž. B. do predaja marihuany nehrnul a nechal sa opakovane prosiť, čo vyplynulo z ich výpovedí. Obhajoba dôvodne namietala, že na ich spolupáchateľstvo nie je možné usudzovať z kontextu vytrhnutého vyjadrenia obž. B. na otázku súdu ohľadom zaisteného mobilného telefónu, že ho používal na vzájomnú komunikáciu s obž. D. ohľadom marihuany. Týmto vyjadrením len potvrdil, že telefón pri páchaní trestnej činnosti použil, následkom čoho mu bol uložený trest prepadnutia veci. Ani prokurátorom v odvolaní cit. ITP neumožňujú podľa názoru krajského súdu vyvodiť nespochybniteľný záver, že obž. B. konal ako spolupáchateľ a vedome participoval na celom rozsahu trestnej činnosti obž. D.. Sú to len indície.

Z prezentovaných dôvodov považoval krajský súd odvolanie prokurátora za nedôvodné.

K odvolaniam obžalovaných všeobecne

Viacerí z obžalovaných namietali chybu konania, ktoré predchádzalo výroku o vine, konkrétne sprísnenie právnej kvalifikácie stíhaného skutku oproti obžalobe.

Tieto námietky vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné. V zmysle ust. § 278 ods. 3 Tr. por. súd nie je viazaný právnym posúdením skutku v obžalobe, pričom v zmysle ust. § 284 ods. 2 Tr. por. môže obžalovaného uznať za vinného z trestného činu podľa prísnejšieho ust. zákona, ako podľa ktorého posudzovala skutok obžaloba, avšak len vtedy, ak na možnosť tohto prísnejšieho posudzovania skutku obžalovaného upozorní skôr, ako vyhlási dokazovania za skončené. Súčasne je súd povinný, ak o to obhajca alebo obžalovaný požiadajú, poskytnúť mu znova lehotu na prípravu obhajoby a hlavné pojednávanie na ten účel odročiť najmenej o päť pracovných dní.

Tento zákonný postup okresný dodržal, keď na hlavnom pojednávaní konanom 25.5.2020 na prísnejšie právne posúdenie skutku oproti obžalobe obžalovaných upozornil, pričom obžalovaným v dôsledku odročenia pojednávania bola poskytnutá aj lehota 5 pracovných dní na prípravu obhajoby. Pokiaľ okresný súd dodržal zákonný postup, nemohol tým žiadnemu z obžalovaných „odňať možnosť procesne reagovať primeraným spôsobom, či porušiť jeho právo na obhajobu a pod.“

Ťažisková námietka viacerých obžalovaných bola tá, v ktorej namietali spôsob ocenenia OPL cez odborné vyjadrenie NPJ a výsluch mjr. Mjr. Mgr. H. R.. Podľa nich by hodnotu drogy mala vyčíslvať nezávislá inštitúcia monitorujúca distribúciu drog, nie Policajný zbor SR resp. útvar Prezídia PZ SR NAKA NPJ, lebo ten je už z povahy veci voči osobe, voči ktorej sa trestné stíhanie vedie, zaujatý. Súčasne namietali, že odborné vyjadrenie NPJ má charakter odvodeného dôkaz opierajúceho sa o podklady, ktoré nie sú obhajobe známe a preto nie sú ani verifikovateľné.

Tieto námietky vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné. Treba povedať, že nejde o odborné vyjadrenie v pravom slova zmysle, ale o správu NPJ, ktorá pri ustálení ceny drogy na čiernom trhu v určitom kraji

a v určitom časovom období vychádza zo širokého spektra údajov - od prieskum medzi operatívnymi pracovníkmi NPJ, cez analýzu procesných úkonov akými sú informačno-technické prostriedky, výsluchy podozrivých, obvinených a svedkov, predstierané prevody vecí (drog), až po vlastnú operatívnu prácu pracovníkov regionálnych oddelení NPJ.

Takýto dôkazný prostriedok považuje krajský súd za dostatočne objektívny a transparentný na ocenenie hodnoty zaistených drog. K tomu treba doplniť, že spôsob oceňovania drog opierajúci sa práve o správu NPJ je súdmi (aj Ústavným súdom SR - pozn.) dlhodobo akceptovaný. Ani rozsiahle odvolacie námietky obžalovaných spochybňujúce tento postup neprímali krajský súd k tomu, aby sa od zaužívej praxe odchýlil.

Pokiaľ viacerí obžalovaní poukazovali na podľa nich chybný postup okresného súdu, ktorý obžalobu s nesprávnou právnou kvalifikáciou (ohľadom organizovanej skupiny) prijal namiesto toho, aby ju predbežne prejednal a následne vec pre podstatné chyby vrátil do prípravného konania, ide rovnako o námietky nedôvodné. Okresný súd v napadnutom rozsudku svoj postup podrobne odôvodnil. S touto argumentáciou sa krajský súd stotožňuje a v podrobnostiach na ňu poukazuje.

Pokiaľ niektorí obžalovaní namietali, že nebola zachovaná totožnosť skutku, tu opäť krajský súd konštatuje, že s touto otázkou sa okresný súd v napadnutom rozsudku vysporiadal. Krajský súd si túto vecne správnu argumentáciu osvojuje a v podrobnostiach na ňu poukazuje.

Obž. G., Y., U. i D. tiež namietali, že trestný čin nespáchali závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas podľa § 138 písm. b) Tr. zák. v spojení s ust. § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák. Odpoveď na túto námietku sa nachádza nižšie v texte odôvodnenia, v časti týkajúcej sa právnej kvalifikácie skutku.

K odvolacím námietkam obž. G. a Y. proti výroku o vine

Obž. G. a Y. v odvolaniach zhodne namietali skutkové zistenia okresného súdu týkajúce sa rozsahu a obdobia páchania trestnej činnosti. V tejto súvislosti namietali spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a okresnému súdu vytýkali, že sa nevyrovnal s ich obhajobnými argumentami. Namietali tiež postup pri oceňovaní OPL, s ktorou otázkou sa krajský súd už vyrovnal vyššie v texte.

Odvolacie námietky oboch obžalovaných vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne rozviedol, na základe akých dôkazov u týchto obžalovaných ustálil obdobie a rozsah ich trestnej činnosti. Jasne a zrozumiteľne uviedol, že primárne vychádzal z ich výpovedí z prípravného konania, ktoré boli na hlavnom pojednávaní oboznámené čítaním. Ďalej vychádzal z výpovedí obž. X. a z prečítanej výpovede svedka T. T. z prípravného konania. Sekundárne v odôvodnení poukázal na ďalšie vo veci vykonané dôkazy, o ktoré svoje skutkové zistenia oprel (listinné dôkazy, výpovede svedkov). Súčasne okresný súd uviedol, prečo zmeneným výpovediam obžalovaných, ktoré učinili na hlavnom pojednávaní po upozornení na správnosť právnej kvalifikácie, neuveril. Venoval sa aj otázke ich spolupáchateľstva a dôvodom, prečo ich ani ostatných obžalovaných nepovažoval za členov organizovanej skupiny. Na tomto mieste krajský súd poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, bez potreby ju opakovať.

Pokiaľ sa obžalovaní v odvolaniach domáhali, aby súd nebral do úvahy ich výpovede z prípravného konania, ale tie z hlavného pojednávania, k tomu krajský súd uvádza, že v trestnom konaní je proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.08.2015, sp. zn. 4 Tdo/36/2015).

Pokiaľ obžalovaní namietali, že ich výpovede ohľadom rozsahu a obdobia činu nie sú objektivizované žiadnymi inými dôkazmi, ide o námietku nedôvodnú. Z neoprávneného nakladania s OPL ich usvedčujú spoluobž. X., B. a svedkovia D. G., Q. G., Z. I., Z. Y. a U. H.. Tieto osoby si od nich drogy neoprávnene zadovážovali.

Pokiaľ obž. Y. namietal, že skutok nespáchal na viacerých osobách, lebo on predával pervitín len obž. X., tu správne okresný súd poukázal na to, že u spolupáchateľov sa nevyžaduje, aby každý spolupáchateľ sám vykonal celú objektívnu stránku skutkovej podstaty trestného činu. Nebolo preto nutné, aby sa obž. Y. osobne podieľal na predaji marihuany uvedeným svedkom. Spolupáchateľstvo z hľadiska ust. § 20 Trestného zákona vyžaduje spoločné konanie a spoločný úmysel spáchať trestný čin, pričom spoločné konanie môže prebiehať nielen súčasne, ale aj postupne, pokiaľ na seba časovo nadväzuje a konanie

každého spolupáchateľa je článkom reťaze spoločných činností, v ktorom predchádzajúca činnosť je bezprostrednou a nutnou súčasťou ďalšej činnosti, a takéto spoločné konanie smeruje k priamemu vykonaniu trestného činu a vo svojom celku tvorí jeho skutkovú podstatu. Pri spolupáchateľstve sa vyžaduje spoločný úmysel spolupáchateľov, zahrnujúci tak ich spoločné konanie, ako aj spoločné spôsobenie následku - porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom. Spoločný úmysel nemožno stotožňovať s výslovnou dohodou páchatel'ov. Pre vyvodenie trestnej zodpovednosti stačí aj dohoda konkludentná. Každý zo spolupáchateľov si však musí uvedomovať, že jeho konanie a konanie ostatných spolupáchateľov smeruje k spoločnému spáchaniu trestného činu, resp. aspoň s tým byť uzrozumený.

Toto bolo v konaní výpoveďami obžalovaných bezpečne preukázané. Na ich spoločný úmysel páchať drogovú trestnú činnosť možno usudzovať nielen z toho, že k obž. U. chodili po drogy obaja obžalovaní spoločne autom, ale aj z následného konania, kedy takto zakúpené drogy spoločne skladovali v prenajatej garáži, z ktorej ich následne podľa vzájomnej dohody odnášali za účelom ich distribúcie.

Za stavu vecí a zákonu zodpovedajúce považoval krajský súd aj skutkové zistenie okresného súdu, že pervitín a marihuana, ktorú obž. G. a Y. odoberali od obž. U. obsahovali takú koncentráciu účinnej látky (t. j. najmenej 2% hmotnostných pri THC resp. 10% hmotnostných pri metamfetamíne), ktorá bola spôsobilá vyvolať návyk a psychickú a fyzickú závislosť ľudí charakterizovanú v ust. § 2 odsek 1 zák. NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch.

Totíž z vykonaného dokazovania vyplynulo, že k nákupom OPL u obž. U. dochádzalo pravidelne na mesačnej báze, preto nemohlo ísť o žiadne „neškodné“ produkty. Taká úvaha je len prirodzenou súčasťou obhajoby. Z hľadiska vecnej logiky faktov je však evidentné, že skutočne išlo o predaj OPL, ktoré boli spôsobilé vyvolať návyk a psychickú a fyzickú závislosť ľudí. Svedčia o tom nielen výpovede jednotlivých odberateľov drog rozvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, ale aj znalecké posudky, v ktorých boli znaleckému skúmaniu podrobené OPL zaistené u obž. G. a Y. pri tzv. invazívnych úkonoch trestného konania. Z nich je zrejmé, že koncentrácia účinnej látky pri zaistenej marihuane a pervitíne násobne prevyšovala minimálnu koncentráciu účinnej látky, ktorá je určujúca pre posúdenie látky ako drogy.

Pokiaľ obžalovaní namietali, že ide o „fantómové množstvá drog“, ide o námietku nedôvodnú. Tu platí, že k odsúdeniu za drogový delikt, spočívajúci v zadovážení, prechovávaní a predaji pervitínu a marihuany môže dôjsť aj bez toho, aby boli takéto látky fyzicky zaistené a podrobené znaleckému skúmaniu. Potreba kvantifikácie konkrétneho množstva, resp. hodnoty drogy vyvstáva pri použití ust. § 172 Tr. zák. vtedy, ak má byť ako kvalifikačný moment uplatnená okolnosť podmieňujúca použitie vyššej trestnej sadzby - rozsah činu (väčší, značný alebo veľký) v zmysle 172 ods. 2 písm. e), alebo ods. 3 písm. c), alebo ods. 4 písm. c) Tr. zák. Rozsah činu u týchto obžalovaných bol pritom bezpečne ustálený spôsobom opísaným vyššie v texte.

Pokiaľ obž. Y. namietal, že nedostal jasnú odpoveď, prečo súd jeho vyhlásenie o vine neprijal, hoci po prednese obžaloby ho učinil ako jediný bez výhrad, nie je to pravda. Okresný súd na str. 34 odôvodnenia napadnutého rozsudku mu odpoveď poskytol. Krajský súd k tomu dodáva, že okresný súd nemá povinnosť každé vyhlásenie o vine prijať. Rozhodnutie o tom, či také vyhlásenie prijme alebo nie, je plne na úvahe súdu. Ten pri svojom rozhodnutí zohľadňuje nielen predchádzajúce vyjadrenia strán, ale aj okolnosti prípadu, či iné faktory.

Pokiaľ ide o zvyšné odvolacie námietky obžalovaných, tieto sú v podstate len opakovaním obhajoby použitej v konaní pred okresným súdom, s ktorou sa okresný súd v napadnutom rozsudku riadne vysporiadal. Bez nutnosti opakovania krajský súd na argumenty okresného súdu odkazuje a dodáva, že právo na spravodlivý proces neznamena právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Rovnako súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov.

Z prezentovaných dôvodov nepovažoval krajský súd odvolania týchto obžalovaných v časti výroku o vine za dôvodné.

K odvolacím námietkam obž. U. proti výroku o vine

Obž. U. v odvolacích námietkach primárne spochybňoval skutkový záver okresného súdu, že spáchal akúkoľvek drogovú trestnú činnosť. V tejto súvislosti namietal spôsob hodnotenia dôkazov a okresnému súdu vytkol, že sa nevyrovnal s jeho obhajobnými argumentami.

Tieto námietky vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné.

Obž. U. zo spáchania skutku priamo usvedčujú svojimi výpoveďami obž. G. a Y.. Ich výpovede sú podporené výpoveďami svedkov Z. G. a N. X., ktorí potvrdili, že sa obž. U. zaoberal drogovou

trestnou činnosťou, konkrétne predajom pervitínu. V prípade obž. U. teda neexistuje len jediná priamo usvedčujúca výpoveď, ale z drogovej trestnej činnosti ho usvedčujú hneď štyri osoby.

Pokiaľ obž. U. namieta dôveryhodnosť výpovedí spoluobžalovaných, správne okresný súd poukázal na to, že títo v rámci svojich výpovedí primárne z drogovej trestnej činnosti usvedčovali samých seba, až sekundárne obž. U. ako dodávateľa OPL. Pokiaľ obž. aj poukazoval na rozpory vo výpovediach obž. G. a Y., kto z nich vlastne od neho OPL odoberal, faktom je, že obaja sa zhodli na tom, že pervitín dodával práve obž. U.. Pokiaľ ide o výpovede svedkov Z. G. a N. X., týmto aj krajský súd uveril. Obaja svedkovia boli sami odsúdení za drogovú trestnú činnosť, ktorá sa ale obž. U. nijako netýkala, preto podľa krajského súdu nemali v tejto veci žiaden motív ho krivo obviňovať, zvlášť ak vystupovali v pozícii svedka a vypovedali pod následkami trestnoprávnej zodpovednosti za krivú výpoveď. Podľa názoru krajského súdu je nepatričné poukazovať na drogovú trestnú minulosť týchto svedkov, lebo spravidla len osoby z tohto kriminálneho prostredia môžu poskytnúť informáciu o tom, kto im reálne OPL dodával, resp. s kým obchodovali. V podrobnostiach v otázke viny potom krajský súd poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Tu treba aj obž. U. pripomenúť zásadu voľného hodnotenia dôkazov a konzekvencie z nej vyplývajúce, rozvedené vyššie v texte pri odvolacích námietkach obž. G. a Y.. Najmä pripomenúť, že súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Rovnako súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvoji ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov.

Pokiaľ obžalovaný namieta odborné vyjadrenie NPJ ohľadom ceny OPL na čiernom trhu, išlo o námietky nedôvodné. Tu krajský súd odkazuje na príslušnú argumentáciu obsiahnutú vyššie v texte tohto odôvodnenia.

Pokiaľ obžalovaný namieta, že u neho bol žiaden „záchyt drog“, k tomu krajský súd opätovne uvádza, že k odsúdeniu za predmetný drogový delikt, spočívajúci v zadovážení, prechovávaní a predaji pervitínu a marihuany môže dôjsť aj bez toho, aby boli takéto látky fyzicky zaistené a podrobené znaleckému skúmaniu. Trestný poriadok (v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov) nepredpisuje, akým spôsobom (s použitím akých dôkazných prostriedkov) má byť manipulácia s drogami popísaná v ust. § 172 ods. 1 Tr. zák. dokázaná.

Potreba kvantifikácie konkrétneho množstva, resp. hodnoty drogy vyvstáva pri použití ust. § 172 Tr. zák. vtedy, ak má byť ako kvalifikačný moment uplatnená okolnosť podmieňujúca použitie vyššej trestnej sadzby - rozsah činu (väčší, značný alebo veľký) v zmysle 172 ods. 2 písm. e), alebo ods. 3 písm. c), alebo ods. 4 písm. c) Tr. zák. K rozsahu činu u obž. U. sa okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne vyjadril. Krajský súd si túto vecne správnu argumentáciu osvojuje a v podrobnostiach na ňu poukazuje.

Za stavu veci a zákona zodpovedajúce považoval krajský súd aj skutkové zistenie okresného súdu, že pervitín a marihuana, ktorú obž. U. predával obž. G. a Y. obsahovali takú koncentráciu účinnej látky (t. j. najmenej 2% hmotnostných pri THC resp. 10% hmotnostných pri metamfetamíne), ktorá bola spôsobilá vyvolať návyk a psychickú a fyzickú závislosť ľudí charakterizovanú v ust. § 2 odsek 1 zák. NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch.

Totiz z vykonaného dokazovania vyplynulo, že k nákupom OPL u obž. U. dochádzalo pravidelne na mesačnej báze, preto nemohlo ísť o žiadne „neškodné“ produkty. Taká úvaha je len prirodzenou súčasťou obhajoby. Z hľadiska vecnej logiky faktov je však evidentné, že skutočne išlo o predaj OPL, ktoré boli spôsobilé vyvolať návyk a psychickú a fyzickú závislosť ľudí. Svedčia o tom aj znalecké posudky, v ktorých boli znaleckému skúmaniu podrobené OPL, zaistené o spoluobž. G. a Y. pri tzv. invazívnych úkonoch trestného konania. Z nich je zrejmé, že koncentrácia účinnej látky pri zaistenej marihuane a pervitíne násobne prevyšovala minimálnu koncentráciu účinnej látky, ktorá je určujúca pre posúdenie látky ako drogy.

Z prezentovaných dôvodov nepovažoval krajský súd odvolanie obž. U. za dôvodné.

K odvolacím námietkam obž. D. proti výroku o vine

Podstata odvolacích námietok obž. D. spočívala v spochybňovaní skutkového záveru okresného súdu, že hodnota u neho zaistenej marihuany, s ktorou neoprávnene nakladal (zadovážil, predal, prechovával), presiahla hodnotovú hranicu 133.000 eur, ktorá kvalifikačne zodpovedá veľkému rozsahu činu. Je toho názoru, že jej hodnota nepresiahla čiastku 26.600 € a tiež je toho názoru, že u neho absentuje kvalifikačný znak podľa § 138 písm. b) Tr. zák., lebo trestný čin nepáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas. Z tohto dôvodu žiadal zmeniť právnu kvalifikáciu na obzvlášť zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písm. e) Tr. zák., ku ktorému sa v celom rozsahu

priznáva. Namietal tiež závery znaleckého posudku, ktorý rozsah činu ustálil cez obvykle jednorazové dávky drogy.

Tieto námietky vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné.

Pokiaľ ide o rozsah trestnej činnosti, tento bol v skutkovej vete výroku o vine napadnutého rozsudku ustálený nie cez obvykle jednorazové dávky drogy a ceny za túto dávku, ale vynásobením celkového množstva zaistenej marihuany a cenou za jeden gram takejto látky. Pokiaľ aj takýto prepočet znalecký posudok ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2018/2549 z 26. októbra 2018 obsahoval, okresný

súd takúto kvantifikáciu vôbec nepoužil, preto sú odvolacie námietky v tomto smere nedôvodné.

Pokiaľ ide o cenu marihuany, z odborného vyjadrenia NPJ, o ktorého správnosti z dôvodov prezentovaných vyššie v texte nemal krajský súd pochybnosti, je zrejmé, že v lete 2018 na území Trnavského kraja cena za 1 g marihuany činila najmenej 10 €.

Tu je potrebné poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2014, sp. zn. 2 Tdo 74/2013 (publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 120/2014), podľa ktorého rozsah činu pri trestnom čine podľa § 172 Tr. zák. nie je závislý na postavení páchatel'a ako výrobcu, predajcu, alebo na jeho zaradení v reťazci predaja OPL. Kvantifikácia rozsahu činu zodpovedá hodnote drogy pri predaji koncovým užívateľom (konzumentom). V tomto zmysle nemožno zohľadniť nižšiu cenu pri prvotnom zadovážení drogy od jej výrobcu sprostredkovateľským medzičlánkom oproti jej nárastu až po cenové maximum pri finálnej dodávke konzumentovi. V konkrétnostiach tohto prípadu to znamená, že bolo potrebné prihliadnuť nie na cenu 2€ za gram, za ktorú obž. D. marihuanu predal, ale na cenu pre koncových užívateľov, ktorá činila v danom mieste a čase 10 € za gram.

Pokiaľ ide o marihuanu zaistenú pri domovej prehliadke u obž. D., tak len marihuana zabalená v 24 plastových vreckách s tlakovým uzáverom dosahovala spolu hmotnosť 2.358,49 gramov, pričom preukázateľne dosahovala priemernú koncentráciu účinnej látky THC vyššiu ako 2% hmotnostných, ktorá hodnota je kľúčová na posúdenie tejto látky ako drogy. Obžalovaný nespochybňoval ani predaj 1.000 gramov marihuany obž. D., ktorý ju následne predal obž. Y.. Pri cene 10 € za gram tak len hodnota zabalenej marihuany a tej, ktorá bola predaná Y., činila 33.584,90 €. Táto suma kvalifikačne podľa ust. § 125 odsek 1 Tr. zák. zodpovedá značnému rozsahu. Už z toho je zrejmé, že námietka obž. D. o páchaní trestného činu z jeho strany len vo väčšom rozsahu (do 26.600 €) je nedôvodná.

Na to aby, aby konanie obž. D. kvalifikačne naplnilo veľký rozsah podľa § 172 odsek 4 písm. c) Tr. zák. musela hodnota zvyšnej marihuany zaistenej u neho pri domovej prehliadke presiahnuť čiastku 99.415,10 € (ako rozdiel medzi 133.000 a 33.584,90). Okresný súd ustálil na základe znaleckého skúmania a vyjadrenia NPJ jej hodnotu na min. 584.156 €, ktorá násobne prevyšuje hranicu veľkého rozsahu.

Túto hodnotu obž. D. spochybňuje jednak cez množstvo marihuany na úrovni 58,4156 kg, lebo také by podľa vlastných slov nedokázal vyrobiť, ale aj cez cenu, lebo by ju predával až po vysušení, teda určite až po 1. októbri 2018, kedy už podľa odborného vyjadrenia NPJ klesla cena za gram na 5 €, neskôr na jar 2019 až na 3 € za gram.

Pokiaľ ide o cenu, pre ustálenie rozsahu činu je kľúčová tá cena drogy, za ktorú sa na čiernom trhu obvykle predáva v danom mieste a čase. Z hľadiska časového je potrebné vychádzať z cien na tomto trhu v období spáchania trestného činu, so zohľadnením miestnych špecifik tohto trhu ako aj zistenú prax koncových konzumentov OPL. V posudzovanom prípade obž. D. trestnú činnosť dokončil 18.9.2018. Správne preto okresný súd vychádzal z ceny marihuany za mesiac september 2018 určenú odborným vyjadrením NPJ v čiastke min. 10 € za gram.

Teoreticky, ak by sa aj priznala relevancia obhajobným argumentom obžalovaného, že v domácich podmienkach by nevyrobil desiatky kg marihuany ako to vypočítal KEÚ PZ, aj tak by kvalifikačný znak veľkého rozsahu činu podľa § 172 odsek 4 písm. c) Tr. zák. bol u neho daný. Totiž po odpočítaní hodnoty zabalenej a zobchodovanej marihuany (ako rozdiel medzi 133.000 a 33.584,90) by stačilo, aby zo zaistených celých rastlín rodu Cannabis bol obžalovaný schopný vyprodukovať aspoň 9,9415 kg marihuany, čo pri cene 10€ za gram činí 99.415 €. Pri počte 68 kusov rastlín to predstavuje

„výnos“ minimálne 146,19 gramov marihuany na jednu rastlinu, pričom súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že uvedené množstvo je viac ako reálne aj v podmienkach „domáceho“ sušenia.

Ako nedôvodnú vyhodnotil krajský súd námietku ohľadom rozdielných cien tzv. indoorovej a outdoorovej marihuany na čiernom trhu, kde tzv. indoorová marihuana má byť podľa neho kvalitnejšia pre vyššiu priemernú koncentráciu účinnej látky THC a preto aj drahšia. Uvedené cenové rozdiely z odborného vyjadrenia NPJ, ale ani z výsluchu svedkyne mjr. Mgr. H. R. nevyplývajú. K tomu je potrebné zdôrazniť, že údaj o koncentrácii THC pre laického pestovateľa alebo konzumenta nie je známy, nakoľko koncentrácia

a obsah THC, ako najdôležitejšej účinnej látky konope, ktorá zodpovedá za psychoaktívne účinky, sa v konope zisťuje špeciálnym laboratórnym vyšetrením za použitia kvalitnej prístrojovej techniky (metódou kapilárnej plynovej chromatografie). Takýto prístroj nik z obžalovaných nevlastnil. Zo znaleckého skúmania pritom vyplynulo, že obž. D. disponoval marihuanou s priemernou koncentráciou účinnej látky THC vyššou ako 10% hmotnostných, ktorá koncentrácia 5-násobne prekračovala koncentráciu THC 2% hmotnostných, ktorá je podľa ustálenej praxe spôsobilá vyvolať návyk a psychickú a fyzickú závislosť ľudí charakterizovanú v ust. § 2 odsek 1 zák. NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch. Z tohto pohľadu teda u obž. D. určite nešlo o nekvalitnú marihuanu.

Pokiaľ ide o námietky voči postupu KEÚ PZ pri znaleckom skúmaní rastlín marihuany zaistených u obž. D. (vzorkovanie, dosušenie, homogenizácia atď.), na ne už okresný súd poskytol vyčerpávajúcu odpoveď. Krajský súd sa s argumentáciou okresného súdu stotožňuje a ako na vecne správnu na ňu v podrobnostiach poukazuje.

Aj s námietkou o nezákonnosti domovej prehliadky sa okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku vyrovnal. Krajský súd si opäť argumentáciu okresného súdu v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ňu poukazuje bez potreby ju opakovať.

Pokiaľ obž. D. namietal, že kvalifikačný znak veľký rozsah nie je pokrytý jeho zavinením, lebo o takomto rozsahu nemal žiadnu predstavu, ide o námietku nedôvodnú. Zavinenie je vnútorný (psychický) vzťah páchatel'a k podstatným prvkom trestného činu a tvoria ho dve zložky, vedomostná a vôľová. Podľa prítomnosti vôľovej zložky v zavinení páchatel'a sa ďalej rozlišuje zavinenie úmyselné a zavinenie z nedbanlivosti. Úmyselné zavinenie predpokladá existenciu zložky vôľovej i vedomostnej. Nedbanlivostné zavinenie vylučuje vôľu a jeho definícia sa opiera o vedomosť, nevedomosť i možnosť vedomosti. Na zavinenie je možné, keďže ide o psychický vzťah, usudzovať len s prihliadnutím na správanie sa páchatel'a pri páchaní trestného činu a na okolnosti, za ktorých sa ho páchatel' dopustil.

V tomto konaní bolo bez pochybností preukázané, že obž. D. chcel v rozpore so zákonom vypestovať marihuanu za účelom jej ďalšieho predaja, za tým účelom si zakúpil kvalitné španielske semeno, ktoré zasadil a vypestoval spolu 68 rastlín. Pri takomto produkčnom rozsahu musel byť minimálne uzrozumený s tým, že sa protiprávneho konania dopúšťa vo veľkom rozsahu.

Z prezentovaných dôvodov považoval krajský súd odvolanie obž. D. za nedôvodné.

K odvolacím námietkam obž. B. proti výroku o vine

Podstata odvolacích námietok obž. B. spočíva v spochybňovaní skutkového záveru okresného súdu, že marihuana, s ktorou neoprávnene nakladal (zadovážil, predal, prechovával), mala hodnotu 10.000 eur. Je toho názoru, že jej hodnota nepresiahla čiastku 2.660 €. Z tohto dôvodu žiadal zmeniť právnu kvalifikáciu na zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Tr. zák., ku ktorému sa v celom rozsahu priznáva.

Tieto námietky vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné.

Sám obž. B. priznáva a výpoveďami obž. D. je bez pochybností preukázané, že obž. B. si od obž. D. neoprávnene zadovážil marihuanu v celkom množstve 1.000 g, ktorú neoprávnene prechovával a následne ju neoprávnene predal v mesiacoch júl a august 2018 obž. Y. za sumu 2.000 €. Túto skutočnosť potvrdil aj obž. Y..

Pri určení hodnoty drogy sa vychádza z minimálnej ceny, za ktorú bolo možné marihuanu predať na čiernom trhu v období spáchania trestného činu a v mieste, kde bol trestný čin spáchaný, zohľadňujúc špecifiká čierneho trhu a prax koncových konzumentov návykových látok tak, ako to ustanovuje § 126 ods. 1, veta prvá Tr. zák.

Miesto, čas a zobchodované množstvo marihuany neboli sporné. Z odborného vyjadrenia NPJ, o ktorého správnosti z dôvodov prezentovaných vyššie v texte nemal krajský súd pochybnosti, je zrejmé, že v lete 2018 na území Trnavského kraja cena za 1 g marihuany činila najmenej 10 €. Hodnota 1.000 g marihuany teda dosiahla minimálne 10.000 eur, čo kvalifikačne podľa ust. § 125 odsek 1 Tr. zák. zodpovedá väčšiemu rozsahu.

Pre ustálenie rozsahu činu je teda kľúčová tá cena drogy, za ktorú sa na čiernom trhu obvykle predáva, nie tá, za ktorú obž. B. marihuanu predal obž. Y..

Pokiaľ obž. B. namietal, že marihuana zaistená 18.09.2018 pri prehliadke garáže na W. ulici č. XXXX v S. G. nepochádzala od neho, že marihuana, ktorú on predal obž. Y. nebola zaistená a tak sa nedá zistiť, aké množstvo účinnej látky obsahovala, tieto vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné.

Z výpovedí obž. B., D. a Y., o ktorých pravdivosti nemal ani krajský súd žiadne pochybnosti, vyplynulo, že marihuana, ktorú medzi sebou títo traja zobchodovali, bola balená po 100 g, pričom práve takto zabalené množstvo marihuany bolo zaistené v predmetnej garáži a následne podrobené znaleckému skúmaniu s výsledkom, že obsahuje priemernú koncentráciu účinnej látky THC 10% hmotnostných.

K obž. B. spochybňovanému rozmeru plastového vrečka krajský súd uvádza, že plastové vrečky s tlakovým uzáverom sú dnes bežne dostupné v rôznych rozmeroch. Absentujúca DNA resp. odtlačky prstov obž. B. či D. na predmetnom plastovom vrečku taktiež nie sú spôsobilé na týchto záveroch nič zmeniť. Biologické stopy totiž degradujú vplyvom rôznych faktorov, jedným z nich je aj plynutie času. Tu od predaja marihuany obž. Y. v presne nezistených dňom júla a augusta 2018 až po jej zaistenie uplynul určitý čas.

V tomto smere je ale podstatné to, že obž. B. v konaní nerozporoval fakt, že obž. Y. kúpil od neho marihuanu, ktorá mala pôvod u obč. D.. Výsledky znaleckého skúmania ohľadom marihuany zaistenej u obž. D. pri domovej prehliadke pritom potvrdili, že obž. D. disponoval aj s marihuanou, ktorej priemerná koncentrácia účinnej látky THC prevyšovala 10% hmotnostných.

Z prezentovaných dôvodov považoval krajský súd odvolanie obž. B. za nedôvodné.

K odvolacím námietkam obžalovaných čo do právneho posúdenia skutku

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu, tejto sa okresný súd podrobne venoval v odôvodnení napadnutého rozsudku. Keďže ním ustálená právna kvalifikácia zodpovedá u všetkých obžalovaných stavu veci a zákonu, krajský súd v podrobnostiach poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, aby skutok, z ktorého bol obžalovaný uznaný za vinného, bol v tzv. skutkovej vete výroku o vine rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty trestného činu. Námietky spochybňujúce správnosť právnej kvalifikácie preto musia vychádzať zo skutkového stavu ustáleného okresným súdom v skutkovej vete. Do tejto kategórie preto nespádajú námietky, ktoré primárne spochybňujú správnosť skutkových zistení okresného súdu, z ktorých až následne odvodzujú nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku.

Týmto kritériám zodpovedali de facto len dve námietky.

Prvou bola námietka obž. G., Y., U. a D., že okresný súd obdobie páchania trestnej činnosti ustálené v skutkovej vete výroku o vine napadnutého rozsudku nesprávne právne posúdil ako závažnejší spôsob konania - pod dlhší čas podľa § 138 písm. b) Tr. zák. V tomto smere zhodne argumentovali tým, že u nich obdobie páchania trestného činu nepresiahlo minimálne jeden rok a podporne poukázali na judikát R 13/2012.

Krajský súd túto právnu námietku vyhodnotil ako nedôvodnú.

K právnej kvalifikácii skutku podľa § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b) Tr. zák. treba uviesť, že tento kvalifikačný znak nemá legálnu definíciu. Výklad tohto pojmu bol prenechaný súdnej praxi. Už z jeho gramatického výkladu však možno vyvodit', že musí ísť o tak dlhý čas, ktorý jednak prekračuje inak obvyklý čas páchania konkrétnej trestnej činnosti (tzv. kvantitatívna stránka), jednak použitie základnej skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu by dostatočne nevystihovalo závažnosť spôsobu konania konkrétneho páchatel'a (tzv. kvalitatívna stránka). Tento znak je preto treba posudzovať individuálne v každom konkrétnom prípade, s ohľadom na všetky jeho okolnosti. Páchanie trestného činu po dlhší čas spravidla znamená pokračovanie v trestnej činnosti po dobu viacerých mesiacov, súdnou praxou ustálenej na dobu 6 mesiacov. Pokiaľ ide o trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák., v rámci judikatúry sa táto doba u páchatel'ov, ktorí sú sami konzumentmi takýchto látok, judikovala na 1 rok (R 13/2012 - V zmysle cit. judikátu doba páchania trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák. obvineným, ktorý je sám závislým užívateľom drogy, nepresahujúca jeden rok, spravidla nemôže byť považovaná za závažnejší spôsob konania v dôsledku páchania trestného činu po dlhší čas v zmysle § 138 písm. b) Tr. zák., pretože neprekračuje obvyklú dobu páchania takéhoto činu závislou osobou). Rozlišovanie páchatel'ov, ktorí sú sami užívateľmi drogy a páchatel'ov, ktorí sú tzv. díleri, teda tí, ktorí drogy najmä distribuujú ďalej konečným spotrebiteľom, má svoj význam a opodstatnenie. V prípade prvej skupiny, s ohľadom na jej špecifickosť, keď páchatel' je sám osobou závislou a zbaviť sa takejto závislosti bez adekvátnej lekárskej pomoci je veľmi náročné až nemožné, pričom čas liečenia sa pohybuje v rozpätí i niekoľko desiatok mesiacov, je táto doba dlhšia. U páchatel'a, ktorý je dílerom (prípadne i sám drogy užíva), postačí na naplnenie tohto kvalifikačného znaku aj kratšia doba.

U obž. G. a Y. okresný súd v skutkovej vete výroku o vine napadnutého rozsudku ustálil páchanie skutku od decembra 2017 do 18.9.2018, u obž. U. od decembra 2017 do 31.8.2018 a u obž. D. od februára 2018 do 18.9.2018. U všetkých teda presahovalo obdobie 6 mesiacov.

Rozhodnutie R 13/2012 vo vyššie citovanej právnej vete používa pri určení minimálnej doby jedného roka, zodpovedajúcej znaku „po dlhší čas“, slovo „spravidla“. Toto rozhodnutie riešilo situáciu, keď si páchatel' drogu pre vlastnú potrebu vyrobil a prechovával v množstve, ktoré presahovalo množstvo zodpovedajúce prechovávaniu drogy pre vlastnú potrebu v zmysle § 135 ods. 2 Tr. zák. Uvedené

časové kritérium (minimálne jeden rok) neplatí pre aktuálne posudzovaný prípad, lebo v tomto prípade všetci vyššie menovaní obžalovaní OPL predávali. Z tohto pohľadu je bez významu, že či popri činnosti „dealera“ drogu aj sami užívali (čo je u tejto kategórie osôb bežné) alebo nie. Treba zdôrazniť, že znalecké skúmanie u žiadneho z obžalovaných s výnimkou obž. X. závislosť na OPL nepotvrdilo.

Druhou bola námietka obž. Y., že nespáchal čin závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách podľa § 138 písm. j) Tr. zák.

Aj túto právnu námietku vyhodnotil krajský súd ako nedôvodnú.

Podľa ust. § 127 odsek 12 Tr. zák. viacerými osobami sa na účely tohto zákona rozumejú najmenej tri osoby. Podľa § 20 Tr. zák., ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Okresný súd v skutkovej vete výroku o vine napadnutého rozsudku okrem iného ustálil, že obž. G. a obž. Y. si na základe vzájomnej dohody neoprávnene kúpili OPL, ktoré následne neoprávnene prechovávali a obžalovaný G. marihuanu neoprávnene predával osobám D. G., Q. G., Z. I., Z. Y. a U. H. a obž. Y. predával pervitín obž. X..

Spoločnému konaniu oboch obžalovaných opísanému v skutkovej vete výroku o vine napadnutého rozsudku zodpovedá právna kvalifikácia spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zák. Pokiaľ bol trestný čin spáchaný spoločným konaním, tak každý zo spolupáchatel'ov zodpovedá zásadne za trestný čin v celom jeho rozsahu. Teda obž. Y. zodpovedá za predaj OPL spolu šiestim osobám, čím je namietaný kvalifikačný znak na viacerých osobách podľa § 138 písm. j) Tr. zák. u neho jednoznačne daný.

K tomu je potrebné dodať, že predpokladom trestnej zodpovednosti spolupáchatel'ov (aspoň dvoch) je ich vzájomná dohoda na tom, že spáchajú trestný čin. Spoločné konanie, ktoré sa pri spolupáchatel'stve predpokladá, môže prebiehať súčasne, alebo môže postupne na seba nadväzovať. O spáchanie trestného činu spoločným konaním ide v uvedenom zmysle aj vtedy, ak jednotlivé zložky spoločnej trestnej činnosti naplnil každý zo spolupáchatel'ov, alebo len niektorý zo znakov konania uvedeného v konkrétnej skutkovej podstate trestného činu, resp. aj vtedy, ak síce samy osebe nenapíňajú znaky konania uvedeného v príslušnom ustanovení osobitnej časti Trestného zákona, avšak vo svojom súhrne tam uvedené konanie napíňajú. Úmysel pri spolupáchatel'stve smeruje k spáchaniu trestného činu spoločným konaním. Pri spolupáchatel'stve sa vyžaduje spoločný úmysel spolupáchatel'ov, zahrnujúci tak ich spoločné konanie, ako aj spoločné spôsobenie následku - porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom. Spoločný úmysel nemožno stotožňovať s výslovnou dohodou páchatel'ov. Pre vyodenie trestnej zodpovednosti stačí aj dohoda konkludentná. Každý zo spolupáchatel'ov si však musí uvedomovať, že jeho konanie a konanie ostatných spolupáchatel'ov smeruje k spoločnému spáchaniu trestného činu, resp. aspoň s tým byť uzrobený. Teda spolupáchatel'stvo z hľadiska ustanovenia § 20 Tr. zák. vyžaduje spoločné konanie a spoločný úmysel spáchať trestný čin, pričom spoločné konanie môže prebiehať nielen súčasne, ale aj postupne, pokiaľ na seba časovo nadväzuje a konanie každého spolupáchatel'a je článkom reťaze spoločných činností, v ktorom predchádzajúca činnosť je bezprostrednou a nutnou súčasťou ďalšej činnosti, a takéto spoločné konanie smeruje k priamemu vykonaniu trestného činu a vo svojom celku tvorí jeho skutkovú podstatu.

K trestom všeobecne

Krajský súd považuje za potrebné na úvod pripomenúť niektoré teoretické východiská rozhodné pre ukladanie trestu.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnúť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnúť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Podľa § 34 odsek 5 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmere prihliadne súd u spolupáchatel'ov aj na to, ako mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Z uvedených kritérií krajský súd pri posudzovaní zákonnosti a primeranosti uložených trestov vychádzal. K odvolaniam obž. G. a Y. proti výroku o treste

Pokiaľ ide o odvolania obž. G. a Y. o do výroku o treste, tieto považoval krajský za dôvodné.

Obaja obžalovaní uložené tresty namietali ako neprimerane prísne, domáhali sa priznania aj poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a tiež postupu podľa ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Obž. Y. sa okrem toho domáhal priznania ďalších poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. a), c), o) Tr. zák. a obž. G. aj postupu podľa ust. § 39 odsek 1 Tr. zák. Chyby konania, ktoré týmto výrokom predchádzali, žiaden z nich nevytýkal a krajský súd ich vlastným prieskumom nezistil. Dokazovanie, ktoré vo vzťahu k týmto výrokom okresný súd vykonal, bolo dostatočné.

Pokiaľ ide o pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, okresný súd správne obom obžalovaným priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., obž. Y. aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a obž. G. správne priznal priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., ktorý postup dostatočným a zrozumiteľným spôsobom rozviedol v napadnutom rozsudku. Obž. Y. tiež poskytol odpoveď, prečo mu nebolo možné priznať poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a), c), o) Tr. zák. V tomto smere krajský súd odkazuje na príslušné časti odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorými sa stotožňuje.

Krajský súd sa ale nestotožnil s postupom okresného súdu, keď obžalovaným nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. Obaja svoje konanie ľutujú, čo deklarujú opakovane v podstate od začiatku trestného stíhania. O tom, že ich ľútosť je úprimná, krajský súd nepochybuje. V prípravnom konaní sa k trestnej činnosti priznali a z týchto ich usvedčujúcich výpovedí primárne vychádzal okresný súd pri ustálení skutkového stavu. V konaní pred súdom sa ku skutku kladenému im obžalobou za vinu obž. G. priznal s výnimkou členstva v organizovanej skupine, obž. Y. sa priznal bez výhrad, pričom existencia organizovanej skupiny sa v konaní nepreukázala. Zmenu výpovedí na hlavnom pojednávaní, ktorou okresný súd odôvodnil nepriznanie tejto poľahčujúcej okolnosti, vyhodnotil krajský súd v kontexte všetkých okolností tohto prípadu iba ako spontánnu procesnú obranu voči sprísneniu právnej kvalifikácie stíhaného skutku.

U oboch obžalovaných teda prevažoval pomer poľahčujúcich okolností, v dôsledku čoho bolo potrebné postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. modifikovať trestnú sadzbu podľa ust. § 172 ods. 3 Tr. zák. znížením hornej hranice o jednu tretinu. Nepodmienečný trest odňatia slobody im tak mal byť vymeraný v rozpätí od 15 rokov do 18 rokov 4 mesiacov.

Krajský súd ale dospel k záveru, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody čo i len na samej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 15 rokov by bolo pre oboch obžalovaných neprimerane prísne

a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje u každého z nich aj trest odňatia slobody kratšieho trvania. Súčasne dospel k záveru, že aj u týchto dvoch obžalovaných sú splnené zákonné podmienky pre analogickú aplikáciu ust. § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zák., keďže svojimi výpoveďami výrazne napomohli objasniť stíhanú trestnú činnosť a usvedčiť ďalších spoluobžalovaných, najmä U.. Podľa názoru krajského súdu by nebolo spravodlivé, ak by sa táto ich významná spolupráca nezohľadnila a dostali by rovnaké tresty ako obž. U., ktorý akúkoľvek trestnú činnosť vytrvalo popiera.

Z pohľadu krajského súdu je dôležité posúdiť všetky okolnosti prípadu, ktoré môžu mať vplyv na ukladanie výšky trestu odňatia slobody, aby nedošlo k neprimeranému potrestaniu páchatel'a. S poukazom na uvedené krajský súd obom obžalovaným nepodmienečné tresty odňatia slobody mimoriadne znížil. Pri určovaní konkrétnej výmery trestu prihliadol podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaných, ich pomery a možnosti ich nápravy. Keďže išlo o spolupáchateľov, prihliadal súd aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Vychádzajúc z týchto kritérií, súc toho názoru, že obaja prispeli k spáchaniu trestného rovnakou mierou, uložil krajský súd obž. Y. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov a obž. G. vo výmere 12 rokov. Prísnejšie potrestanie obž. G. je dané najmä jeho trestnou minulosťou, keďže obž. Y. dosiaľ viedol bezúhonný život.

Pokiaľ ide o vonkajšiu súdnu diferenciáciu, obaja obžalovaní ako páchatelia obzvlášť závažného zločinu mali byť podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona zaradení na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Krajský súd rovnako ako súd okresný dospel k záveru, že so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia bude náprava obž. Y. lepšie zaručená v ústave so stredným stupňom stráženia, preto mu postupom podľa ust. § 48 odsek 4 Trestného zákona zmenil súdnu diferenciáciu. U obž. G. sa krajský súd s postupom okresného súdu nestotožnil, tento mal byť ako recidivista zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Avšak pre absenciu odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného mu nebolo možné vonkajšiu diferenciáciu sprísniť.

Ako vecne správny u oboch obžalovaných prevzal krajský súd z napadnutého rozsudku výrok o trest prepadnutia majetku, ktorý im bol uložený podľa ust. § 58 odsek 3 Trestného zákona. Ide o obligatórnu (povinnú) sankciu určenú pre páchatel'ov obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 3 resp. odsek 4 Trestného zákona, čo je aj prípad oboch obžalovaných.

Krajský súd v zhode s názorom okresného súdu dospel k záveru, že ani u jedného z týchto obžalovaných sa nevyskytli také výnimočné okolnosti prípadu alebo pomery, ktoré by odôvodňovali postup podľa ust. § 39 odsek 1 Tr. zák.

Takto uložené tresty považoval krajský súd za spravodlivé a primerané okolnostiam prípadu, spôsobenému následku ako i osobám oboch obžalovaných., ktoré v sebe obsahujú nielen prvky individuálnej, ale aj generálnej prevencie, vrátane morálneho odsúdenia ich konania.

K odvolaniu obž. U. proti výroku o treste

Pokiaľ ide o odvolanie obž. U. čo do výroku o treste, toto nepovažoval krajský za dôvodné.

Obžalovaný v písomnom odôvodnení odvolania žiadne konkrétne pochybenia výroku o treste nevytýkal. Nenamietal ani konanie predchádzajúce tomuto výroku.

Krajský súd sa preto pri prieskume predmetného výroku zameral na všeobecné posúdenie zákonnosti a primeranosti uloženého trestu, keďže chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania, neboli zistené. Hneď na úvod krajský súd konštatuje, že okresný súd vykonal ohľadom tohto výroku dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie trestu. Svoje zistenia a závery následne dostatočným a zrozumiteľným spôsobom rozviedol v napadnutom rozsudku. Krajský súd považuje zistenia, ktoré bral okresný súd do úvahy pri určení druhu trestu a jeho výmery, vrátane zohľadnenia poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, za správne, ktoré potom okresný súd relevantným spôsobom aj vyhodnotil. Krajský súd si argumentáciu okresného súdu osvojuje a v podrobnostiach na ňu poukazuje.

Podľa názoru krajského súdu je okresným súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov trestom zákonným z pohľadu správne stanovenej trestnej sadzby a je aj trestom spravodlivým a primeraným, najmä vo vzťahu k osobe obžalovaného, okolnostiam trestnej činnosti a následku, ktorý bol trestným činom spôsobený. Takto uložený trest v sebe obsahuje prvky individuálnej, ako aj generálnej prevencie, vrátane morálneho odsúdenia konania obžalovaného.

Obžalovaný bol ako páchatel' obzvlášť závažného zločinu podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona správne okresným súdom zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o trest prepadnutia majetku, okresný súd postupoval správne, keď ho obžalovanému podľa ust. § 58 odsek 3 Trestného zákona uložil. Ide o obligatórnu (povinnú) sankciu pre páchatel'ov obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 3 resp. odsek 4 Trestného zákona, čo je aj prípad obžalovaného.

K odvolaniu obž. B. proti výroku o treste

Pokiaľ ide o odvolanie obž. B. čo do výroku o treste, toto nepovažoval krajský za dôvodné.

Obžalovaný v písomnom odôvodnení odvolania žiadne konkrétne pochybenia výroku o treste nevytýkal. Nenamietal ani konanie predchádzajúce tomuto výroku.

Krajský súd sa preto pri prieskume predmetného výroku zameril na všeobecné posúdenie zákonnosti a primeranosti uloženého trestu, keďže chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania, neboli zistené. Pokiaľ ide o pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, okresný súd správne u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák. a pri neexistencii priťažujúcej okolnosti postupoval správne, keď za použitia ust. § 38 odsek 3 Tr. zák. znížil hornú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody ust. v § 172 odsek 2 Trestného zákona o jednu tretinu, na 13 rokov a 4 mesiace.

Krajský súd sa stotožnil so závermi okresného súdu, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v rozpätí zákonom ust. trestnej sadzby od 10 rokov do 13 rokov a 4 mesiacov by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj nepodmienečný trest odňatia slobody kratšieho trvania, konkrétne vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov. V tomto smere si krajský súd argumenty, ktoré okresný súd k analogickej aplikácii ust. § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zák. viedli a tiež úvahy, ktoré ho viedli práve k tejto výmere trestu, osvojuje a v podrobnostiach poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Obžalovaný ako páchatel' obzvlášť závažného zločinu mal byť podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Okresný súd však využil možnosť upravenú v ust. § 48 odsek 4 Trestného zákona a obžalovaného zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia súc toho názoru, že so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru jeho narušenia bude jeho náprava lepšie zaručená v tomto type ústavu. S týmto postupom sa krajský súd stotožnil.

Trestu prepadnutia veci obžalovaný v odvolaní žiadne chyby nevytýkal a krajský súd ich vlastným prieskumom nezistil. Uložený trest zodpovedá stavu veci a zákonu.

Možno teda uzavrieť, že trest uložený obžalovanému je trestom spravodlivým a primeraným, najmä vo vzťahu k osobe obžalovaného, okolnostiam trestnej činnosti a následku, ktorý bol trestným činom spôsobený. Takto uložený trest v sebe obsahuje prvky tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie, vrátane morálneho odsúdenia konania obžalovaného.

K odvolaniu obž. D. proti výroku o treste

Pokiaľ ide o odvolanie obž. D. čo do výroku o treste, toto nepovažoval krajský za dôvodné.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo napadnutému výroku, obžalovaný vytýkal, že prokurátor v obžalobe uloženie trestu prepadnutia majetku nenavrhol. Táto námietka je nedôvodná, lebo konkrétny návrh na potrestanie páchatel'a nie je povinnou náležitosťou obžaloby v zmysle ust. § 235 Tr. por.

Rovnako za nedôvodnú považoval krajský súd námietku, že okresný súd prepadnutý majetok bližšie vo výroku o treste nešpecifikoval. Totiž pokiaľ sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia majetku, myslí sa tým celý jeho majetok, nie jeho časť. V tom je napr. rozdiel oproti ochrannému opatreniu zhabania časti majetku, pri ktorom je potrebné zhabanú časť majetku špecifikovať. V prípade prepadnutého majetku ide o všetky veci, práva či iné majetkové hodnoty, ktorú sú vo vlastníctve obžalovaného. Požiadavka obžalovaného jednotlivé časti prepadnutého majetku enumeratívne špecifikovať vo výroku o treste tak nielenže nemá oporu v zákone, ale je aj rozpore s ustálenou judikatúrou.

Nedôvodná je aj námietka, že okresný súd nevykonal ohľadom prepadnutého majetku žiadne dokazovanie. Podľa názoru krajského súdu obligatórnemu uloženiu trestu prepadnutia majetku podľa ust. § 58 odsek 3 Tr. zák. nemusí predchádzať dokazovanie, aký majetok obžalovaný vlastní. Trest prepadnutia majetku sa totiž vzťahuje na celý majetok, nie jeho jednotlivé časti. Tu treba mať na zreteli, že právoplatné rozhodnutie o uložení trestu prepadnutia majetku vedie ex officio k vyhláseniu konkurzu na majetok obžalovaného. V konkurznom konaní je dostatočný priestor zistiť majetok obžalovaného, ktorý patrí do konkurznej podstaty. Napriek tomu v tomto prípade súd majetok obžalovaného preveroval v príslušných registroch, nakoľko bol povinný v zmysle ust. § 425 ods. 1 Tr. por. po neprávoplatnom uložení

trestu prepadnutia majetku tento majetok ihneď zaistiť. O tom rozhodol po vyhlásení napadnutého rozsudku na neverejnom zasadnutí konanom 9. júla 2020, č. k. 9Tk/1/20019-5393, pričom na neverejnom zasadnutí vykonal dokazovanie oboznámením príslušných listinných dôkazov vzťahujúcich sa k majetku obžalovaného. K tomu treba uviesť, že Trestný poriadok v prípade rozhodovania o zaistení majetku podľa § 425 ods. 1 Tr. por. nepredpisuje, že by sa malo rozhodovať na verejnom zasadnutí. Pokiaľ teda zákonodarca vyhradil spôsob rozhodovania o zaistení majetku neverejnému zasadnutiu, evidentne nepokladal za potrebné, aby sa obžalovaný k týmto otázkam vyjadroval.

Pokiaľ ide o samotný výrok o treste, obžalovaný ho namietal iba ako neprímerane prísny, ktorý nezohľadňuje jeho vek 61 rokov, zlý zdravotný stav, ale ani získaný majetkový prospech 1.950 € či celosvetový trend legalizácie pestovania a predaja marihuany.

Krajský súd výrok o treste preskúmal a zistil, že okresný súd správne obžalovanému uložil úhrnný trest podľa ust. § 41 odsek 2 Trestného zákona (tzv. asperačná zásada), keďže spáchal viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, pričom ich spáchal viacerými skutkami.

Správne tiež ustálil, že zo zbíhajúcich sa trestných činov je najprísnejšie trestný obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., za ktorý je možné páchatela potrestať nepodmienečným trestom odňatia slobody v rozpätí od 20 rokov do 25 rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie.

Pokiaľ ide o pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, okresný súd správne u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák. a pri neexistencii priťažujúcej okolnosti postupoval správne, keď za použitia ust. § 38 ods. 3 Tr. zák. najskôr znížil hornú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody ust. v § 172 ods. 4 Tr. zák. o jednu tretinu a

následne ju zvýšil o jednu tretinu v dôsledku aplikácie ust. § 41 odsek 2 Tr. zák.

Aj krajský súd sa stotožnil so závermi okresného súdu, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v rozpätí zákonom ust. trestnej sadzby od 20 rokov do 25 rokov by bolo pre obžalovaného neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj nepodmienečný trest odňatia slobody kratšieho trvania, konkrétne vo výmere 15 rokov. V tomto smere si krajský súd osvojuje argumenty, ktoré okresný súd k analogickej aplikácii ust. § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zák. viedli a tiež úvahy, ktoré ho viedli práve k tejto výmere trestu. V podrobnostiach poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku a dodáva, že táto výmera trestu je na samej dolnej hranici možného zníženia trestu podľa cit. ust. a podľa názoru krajského zohľadňuje okrem iného aj obžalovaným prizvukovaný následok trestného činu, či jeho zdravotný stav. Pokiaľ ide o vek obžalovaného, správne okresný súd poznamenal, že tento nemal súvis s trestnou činnosťou.

Pokiaľ obžalovaný namietal chybu výroku o treste, že bol odsúdený podľa ust. § 172 odsek 4 Tr. zák. bez uvedenia konkrétneho písmena, ide o námietku nedôvodnú. V zmysle ust. § 165 odsek 1 Tr. por. musí odsudzujúci rozsudok obsahovať výrok o treste s uvedením zákonných ustanovení, podľa ktorých bol trest uložený. Ide o zákonné ustanovenia tak všeobecnej, ako aj osobitnej časti Tr. zák. Súdna prax ustálila, že sa ako na prvé poukáže na to ustanovenie osobitnej časti Tr. zák., ktoré zodpovedá trestnému činu, za ktorý sa páchatel odsudzuje. Až následne sa poukáže na ostatné zákonné ustanovenia obsiahnuté vo všeobecnej časti Tr. zák. Na príslušné ustanovenie osobitnej časti Tr. zák. sa pritom odkazuje cez jeho paragrafové označenie s uvedením konkrétneho odseku, lebo trestná sadzba trestu odňatia slobody je v osobitnej časti Tr. zák. pri jednotlivých trestných činoch odstupňovaná podľa odsekov (až na výnimky - pozn. súdu). Okresný súd preto správne pri ukladaní trestu poukázal na ust. § 172 odsek 4 Tr. zák., pretože trest ukladal podľa tohto zákonného ustanovenia. To, aký konkrétny kvalifikačný znak cit. ust. § 172 odsek 4 Tr. zák. obžalovaný svojim konaním naplnil (veľký rozsah - písm. c) cit. par.), je exaktne vyjadrené v právnej vete a v právnej kvalifikácii skutku, ktoré sú súčasťou výroku o vine napadnutého rozsudku. Do výroku o treste to z dôvodov prezentovaných vyššie v texte nepatrí. Krajský súd v zhode s názorom okresného súdu nezistil žiadne také výnimočné či už okolnosti prípadu alebo pomery páchatela, ktoré by u obžalovaného odôvodňovali postup podľa ust. § 39 odsek 1 Tr. zák. Pokiaľ obžalovaný poukazoval na „celosvetový trend legalizácie pestovania a predaja marihuany“, ide o argument nepatričný. Na území Slovenskej republiky je takéto konanie trestné a z toho treba vychádzať. Navyše úvahy de lege ferenda ohľadom legalizácie či skôr dekriminalizácie marihuany sa vzťahujú primárne k jej držbe pre osobnú spotrebu, nie jej pestovaniu a predaju v rozsahu, v akom to činil obžalovaný.

Obžalovaný ako páchatel obzvlášť závažného zločinu mal byť podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Okresný súd využil možnosť upravenú v ust. § 48 odsek 4 Trestného zákona a obžalovaného zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia súc toho názoru, že so zreteľom na

závažnosť trestného činu a mieru jeho narušenia bude jeho náprava lepšie zaručená v tomto type ústavu. U tohto obžalovaného sa s týmto postupom krajský súd nestotožňuje, avšak pre absenciu odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného nebolo možné vonkajšiu diferenciaciu sprísniť.

Pokiaľ ide o trest prepadnutia majetku, okresný súd postupoval správne, keď ho obžalovanému podľa ust. § 58 odsek 3 Trestného zákona uložil. Ide o obligatórnu (povinnú) sankciu pre páchatel'ov obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 3 resp. odsek 4 Trestného zákona, čo je aj prípad obžalovaného.

Možno teda uzavrieť, že trest uložený obžalovanému je primeraný a spravodlivý, zodpovedajúci potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie a bude dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu tak, ako ho má na mysli Trestný zákon. Zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného.

K odvolaniu obž. X. proti výroku o treste

Pokiaľ ide o odvolanie obž. X., krajský súd ho nepovažoval za dôvodné. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo napadnutému výroku, obžalovaný mu žiadne chyby nevytýkal a krajský súd ich vlastným prieskumom nezistil. Možno skonštatovať, že dokazovanie ohľadom toho výroku bolo dostatočné.

Pokiaľ ide o pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, okresný súd správne u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a pri neexistencii priťažujúcej okolnosti postupoval správne, keď za použitia ust. § 38 odsek 3 Tr. zák. znížil hornú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody ust. v § 172 odsek 2 Trestného zákona o jednu tretinu, na 13 rokov a 4 mesiace.

Krajský súd sa stotožnil so závermi okresného súdu, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v rozpätí zákonom ust. trestnej sadzby od 10 rokov do 15 rokov by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj nepodmienečný trest odňatia slobody kratšieho trvania, konkrétne vo výmere 7 rokov. V tomto smere si krajský súd osvojuje argumenty, ktoré okresný súd k analogickej aplikácii ust. § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zák.

viedli a tiež úvahy, ktoré ho viedli práve k tejto výmere trestu. V podrobnostiach krajský súd poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku bez potreby ich opakovania.

Obžalovaný ako páchatel' obzvlášť závažného zločinu mal byť podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Okresný súd však využil možnosť upravenú v ust. § 48 odsek 4 Trestného zákona

a obžalovaného zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia súc toho názoru, že so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru jeho narušenia bude jeho náprava lepšie zaručená v tomto type ústavu. S týmto postupom sa krajský súd stotožnil.

Pokiaľ sa obžalovaný v odvolaní domáhal priznania poľahčujúcej okolnosti, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom podľa § 36 písm. n) Tr. zák., tu sa krajský súd stotožnil s argumentami okresného súdu, ktoré ho viedli k jej nepriznaniu, preto bez potreby ich opakovania na ne týmto odkazuje.

Pokiaľ sa obžalovaný v odvolaní domáhal poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák., že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, túto mu nebolo možné priznať, nakoľko v minulosti už bol odsúdený. Fakt, že odsúdenia má už zahladené, na tomto závere nič nemenia, lebo zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, ale nie aj sama skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin (R 71/1975). Fikcia zahlodenia odsúdenia teda nebráni tomu, aby súd prihliadol na skutočnosť, že páchatel' už v minulosti spáchal trestný čin. Poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. je možné priznať len páchatel'ovi, ktorý v minulosti žiaden trestný čin nespáchal.

Pokiaľ sa obžalovaný v odvolaní domáhal aplikácie ust. § 39 odsek 1 Tr. zák., krajský súd v zhode s názorom okresného súdu nezistil žiadne také výnimočné či už okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a, ktoré by postup podľa tohto mimoriadneho zmierňujúceho ustanovenia odôvodňovali. Zvlášť v situácii, keď bol obžalovanému vymeraný nepodmienečný trest odňatia slobody mimoriadne znížený postupom podľa § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona per analogiam o 3 roky pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody, ktorá v jeho prípade činila 10 až 15 rokov. Nemenej významným benefitom je aj spôsob výkonu uloženého trestu odňatia slobody nie v maximálnom, ale v minimálnom stupni stráženia.

Trestu prepadnutia veci obžalovaný v odvolaní žiadne chyby nevytýkal a krajský súd ich vlastným prieskumom nezistil. Uložený trest zodpovedá stavu veci a zákonu.

Možno teda uzavrieť, že trest uložený obžalovanému je primeraný a spravodlivý, zodpovedajúci potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie a bude dostatočným prostriedkom na dosiahnutie

účelu trestu tak, ako ho má na mysli Trestný zákon. Zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného a tiež zohľadňuje mieru, akou jeho konanie prispelo k spáchaniu trestného činu.

K odvolaniam obžalovaných o ochrannom dohľade

S výnimkou obž. X. napadol každý z obžalovaných odvolaním aj výrok o ochrannom dohľade. Žiaden z nich však v písomných dôvodoch odvolania tomuto výroku konkrétne chyby nevytýkal a nenamietal ani konanie mu predchádzajúce.

Krajský súd u každého z týchto obžalovaných preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť predmetného výroku, tiež konanie mu predchádzajúce, no žiadne pochybenia nezistil. Ochranný dohľad bol v tomto prípade ukladaný v súlade s ust. § 76 odsek 1 Tr. zák. ako obligatórna sankcia určená páchatelom obzvlášť závažného zločinu odsúdeným na nepodmienečný trest odňatia slobody, čo je prípad každého z obžalovaných. Výmera ochranného dohľadu na úrovni 2 rokov je v zmysle ust. § 78 ods. 1 Tr. zák. v strede zákonného rozpätia 1 rok až 3 roky a aj krajský súd ju považoval za primeranú okolnostiam prípadu a osobám obžalovaných. Toto ochranné opatrenie spolu s uloženými trestami napomôže u každého z obžalovaných k dovŕšeniu jeho nápravy.

Zhrnutie

Z dôvodov prezentovaných vyššie v texte krajský súd odvolaniam obž. G. a Y.o do výroku treste vyhovel, lebo okresný súd tým, že ust. § 36 písm. l), § 39 ods. 2, písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam neaplikoval, porušil Tr. zák. v ich neprospech, v dôsledku čoho im uložil aj neprimerané tresty. To bolo dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u oboch obžalovaných postupom podľa § 321 odsek 1 písm. d) (toto ust. krajský súd aplikoval, no opomenul ho vo výroku uviesť - pozn. súdu), písm. e), ods. 3 Tr. por. Keďže skutkové zistenia plynúce z dokazovania vykonaného pred okresným súdom to umožňovali, krajský súd na základe ust. § 322 odsek 3 Tr. por. o trestoch pre oboch obžalovaných sám rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku (enunciáte) tohto rozsudku.

Ostatné odvolania z dôvodov prezentovaných vyššie v texte postupom podľa Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

§ 319

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.